

Univerzita Karlova v Praze

Pedagogická fakulta

Katedra tělesné výchovy

Historie Golf Clubu Praha

History of Golf Club Praha

Bakalářská práce

Karolína Mochanová

Vychovatelství

Kombinované studium

Vedoucí práce: PhDr. PaedDr. Ladislav Kašpar, Ph.D.

Praha 2012

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

V Praze dne 5.3.2012

Karolína Mochanová

Anotace

Moje práce se zabývá historií Golf Clubu Praha. V úvodu jsem nastínila vznik a vývoj golfu ve světě, a poté již přešla k počátkům v Čechách. Zmapovala jsem golfový život ve dvacátých a třicátých letech, a pak už jsem se věnovala Golf Clubu Praha. Poměrně podrobně popisují počátky Golf Clubu Praha až do roku 1952. Další vývoj je už zmapován hůře, ale zato jsem se mohla opírat o svědectví žijících pamětníků. K nejdůležitějším svědkům patří pan Pilát, který hřiště přímo projektoval a pomáhal stavět.

Klíčová slova

Historie golfu

Golf Club Praha

Stanovy Golf Clubu Praha

Klánovice

Motol

Anotace v anglickém jazyce

This work contents the history of GOLF CLUB Prague. In the preamble of my work I have outlined the origin and evolution of the golf in world-wide. Afterwards I changed the subject - to the history of golf beginnings in Czech country. I have mapped out the golf live in twenties and thirties years of the last century. Then I concentrated my attention on the GOLF CLUB Prague. Relatively in detail is given an account of the CLUB outset up to 1952. The further description of that history was not easy, but fortunately I found the support among the living eyewitnesses. Among the most important it was Mr. Pilát who was the designer of the golf course and who also personally helped with its building.

Klíčová slova v anglickém jazyce

History of golf-

Golf Club Praha

Rules of Golf Club Praha

Klánovice

Motol

Souhlasím s půjčováním diplomové práce v rámci knihovních služeb.

Úvod

Za to, že mohu zpracovávat téma historie Golf Clubu Praha, jsem upřímně vděčná, neboť se tím zúročí několik dlouhých zim strávených po archivech. Ale abych začala od začátku. Golf hraji od svých sedmi let a bylo to zcela přirozené vyústění rodinných poměrů. Hraje totiž celá rodina, a to už čtvrtou generaci. Golfem se většinou i živíme, a z toho plyne i celkový způsob života a láska ke všemu co ke golfu patří. Proto jsem se také nabídla, že mohu pomáhat s úklidem archivu, který byl ve velmi špatném stavu. A když už jsme ty zvlhlé papíry rovnali a třídili, napadlo nás, že bychom je mohli skenovat a zřídít si raději archiv elektronický. V této práci pokračujeme dodnes, neboť archiv je v hrozném stavu. Navíc většina opravdu důležitých listin a dokumentů ležela v úplně jiných archivech. A tak nezbylo než objíždět a skenovat. Za tuto práci je třeba jmenovitě poděkovat panu ing. Jaroslavu Novákovi, CSc., který už minimálně třetí rok trpělivě shromažďuje dokument za dokumentem. Myslím, že zatím se podařilo velmi dobře zmapovat vývoj do roku 1952, kdy bylo zoráno hřiště v Klánovicích a tím byla zlikvidována jedna golfové generace i etapa. Po této smutné události nastává doba temna, kdy už není moc šancí ke golfu. Přece ale zbývají západní Čechy, a tam přežívá hrstka statečných. Ještě v osmdesátých letech jsme za dobrým golfem museli jezdit do Karlových Varů nebo Mariánských Lázní. Celé toto období, až do roku 1989 je už daleko hůře zmapované, tedy alespoň v Golf Clubu Praha. Zatím se opíráme zejména o svědectví pamětníků. Naštěstí je jich zatím dost. Moje práce tedy není nějaký hotový neměnný celek, ale pouze základ na kterém se ještě bude pracovat. Člověk totiž nikdy neví, kdy se objeví někdo s něčím zajímavým, např. fotografiemi či dopisy či nějakým dokumentem, co nám pomůže zmapovat další kousek. Zatím jsem ale dala dohromady opravdu vše co se dá k historii Golf Clubu Praha zjistit. S prací mi pomáhal náš největší historik golfu pan Prokop Sedlák, rovněž mnoho pamětníků, vedení Golf Clubu Praha. Všem za to moc děkuji.

Úvod	4
Historie golfu ve světě.....	6
Začátky golfu v českých zemích.....	8
Dvacátá léta, vznik českých golfových klubů.....	11
Golfový klub Líšnice ve dvacátých letech	12
Karlovy Vary a Mariánské Lázně ve dvacátých letech	13
Volešovice, Piešťany a Brno ve dvacátých letech.....	16
Vznik a první roky GCP.....	19
Výpověď z Motola o hledání nové lokality	25
Přenesení motolské klubovny do Klánovic a válečný život GCP.....	27
První poválečná schůze	31
Úřední ukončení činnosti a likvidace hřiště.....	35
Osobnosti podílející se na pádu Klánovic	37
Klánovice	40
Ze soukromého archivu Pana Kamila Piláta	42
Závěrem.....	49
Seznam použité literatury	50
Internetové zdroje.....	50
Seznam příloh:.....	51

Historie golfu ve světě

Historie golfu se začala psát během 15. století. Ačkoliv už prastarí Římané či staří Vlámové a Holanďané holdovali podobným kratochvílím, tvář, kterou golf dnes má, byla vyryta do zemské kůry na východním pobřeží Skotska. Jedna z legend říká, že nudící se pastevec pro ukrácení chvíle třefoval zahnutou holí oblázky. Když mu jeden z nich zapadl do králíčí nory, uznal tuto skutečnost jako hlavní úkol hry a od té chvíle už mířil na cíl. První golfové hřiště se zrodilo v Leithu nedaleko Glasgow. Asi ne náhodou zastihla v roce 1641 krále Karla II. zpráva o irské rebelii právě zde. Leith byl zároveň scénou pro první mezinárodní golfový zápas o dvacet let později, když Vévoda z Yorku a George Patterson hráli za Skotsko a porazili dva anglické šlechtice. Golfový věhlas a popularita se v 16. století rychle rozšiřovala díky zájmu, kterému se hra těšila u nejvyšší šlechty a panovníků. Přes krále Charlese I. se skotský objev stal známým v Anglii. Marie Skotská, původem Francouzka, představila hru také Francii v dobách svých studií. Právě termín 'caddie' prochází ze jména daného jejím pomocníkům - kadetům. Golfoví gentlemani z Leithu (1744) byl název prvního klubu, který vznikl za účelem podpory pravidelného ročního soutěžení o stříbrnou golfovou hůl coby hlavní cenu turnaje. Pro nastávající klání navrhl Duncan Forbes třináct klubových pravidel, která o deset let později převzalo 22 členů čerstvě vylíhlého klubu Společenství golfistů St. Andrews. Ač historie jasně říká, na které straně bylo autorství dnes už nesmrtelných pravidel, čas od času jsou tyto první zásady přiřčeny St. Andrews a gentlemani z Leithu se tu a tam obrátí v hrobech. Nicméně nejstarší reference na golf v historickém městě St. Andrews jsou již z roku 1552, když bylo pod licencí arcibiskupa Hamiltona občanům dáno ke svobodnému užívání hřiště pro "fotbal, golf a jiné hry". "Links" v St. Andrews mělo 11 jamek, které šli hráči během soutěže tam a zpět. První a poslední dvě se jim po čase zdály krátké a došlo k jejich spojení. Někdy se neoddiskutovatelné standardy rodí z prozaických důvodů, jako tomu je právě v případě počtu jamek na kolo. V roce 1797 se městská rada St. Andrews dostala do finančních potíží a "links" prodala místnímu obchodníkovi. O dva roky později na hřišti vznikla králíčí farma a teprve v roce 1821 skončila právní i fyzická válka mezi farmáři a golfisty, když pozemky odkoupil velkostatkář a zanícený golfista James Cheape. Král William vzdal klubu čest titulem Royal & Ancient (Královský a starobylý) v roce 1834 a nová proslulá klubovna byla postavena o dvě desetiletí později. Royal and Ancient Golf Club of St Andrews (R&A) se stal předním golfovým klubem díky svému vlastnímu krásnému hřišti, publikaci pravidel, královské patronaci a podpoře golfu jako řádného sportu. V současnosti je areál v St. Andrews největším svého druhu v Evropě, když zájemcům o golf nabízí pět 18jamkových hřišť a jednu devítku. Britské impérium bylo během 19. století na svém vrcholu a jako odraz celosvětového vlivu Spojeného království vznikaly nové kluby po celém Commonwealthu. Nejstarším mimo Británii byl Bangalore v Indii (1820), dále Royal Kalkata (1829) či Royal Bombaj (1842). Za Asií zůstalo poněkud pozadu Irsko (1856), Francie (1856) a Kanada (1873). V předposlední dekádě 19. století se začal hrát golf též v Kapském městě (1885), New Yorku (1888) i Hong Kongu (1889). Také se však říká, že Golf Club Jižní Karolína v Charlestonu předcházela takřka všem už v roce 1786. Viktoriánská průmyslová revoluce s sebou přinesla mnoho sociálních i ekonomických změn a zejména růst železnice dal za vznik masovému turistickému ruchu. Běžné jednodenní či

víkendové výlety měly za cíl mimo jiné i zkoumání nových golfových hřišť. Ta postupně pokryla celou krajinu a lidé si mohli užívat výzvu hry každý víkend v jiném prostředí. Až dosud bylo golfové náčiní ručně vyráběné, čímž bylo také velmi drahé a golf zůstal hájemstvím bohatých. Jakmile však začaly z výrobních linek sjíždět železné hole a gutaperčové míče, dovolit hrát golf si mohl i průměrný občan, což byl další faktor zásadně přispívající k fenomenálnímu růstu golfu.

Začátky golfu v českých zemích

První golfové míčky létaly v Čechách v roce 1898 v Praze, a to na Císařské louce. Později se hrálo na Císařském ostrově za Stromovkou, proti zámku Troja. Před rušivými diváky odstěhovali se pak první golfovní pionýři na pláň za Petřínem, tam, kde stojí Strahovský stadion. Zde se ovšem golf hrál ve formě nejprimitivnější, do vyhrabaných jamek označených červenými praporky. Hráli tu především pp. Ringhofferové, ředitel Havrda, bývalý sportovní redaktor Prager Tagblattu Raabe-Jenkins aj. Strahovská pláň byla tenkrát ještě úplně opuštěna, pásly se tu krávy a jiná domácí zvířata. Tak popisuje začátky golfu v Čechách Ing. Josef Charvát.

První golfové hřiště u nás a zřejmě druhé v celé tehdejší monarchii Rakousko-Uhersko bylo založeno v roce 1904 v Karlových Varech v údolí říčky Teplé (první rakousko-uherské golfové hřiště bylo roku 1902 ve vídeňském Prateru). Jeho provozovatelem byla golfová sekce Mezinárodního sportovního klubu (Internationaler Sport Club Karlsbad – I.S.C.C.). Devítijamkové hřiště o délce 2390 yardů mělo scratch score, dnešní par, 37. Na hřišti stála pěkná a poměrně rozsáhlá klubovna. Hřiště mělo soužití pro hru lázeňských hostů, zvláště Angličanů a Američanů, na jejichž naléhání bylo zařízeno. Skladba uživatelů tomuto určení odpovídala, a to téměř po celou dobu jeho provozování až do 2. světové války. Od r. 1906 se zde každoročně hrál turnaj o putovní Fürstenbergův pohár. Vítězi tohoto turnaje byli: 1906 Mr. Diaz Albertini (Paříž), 1907 Mr. D. F. Murphy (New York), 1908 Mr. Hugh White (Chicago), 1909 Mr. O. P. Cormant (New York), 1910 Mr. S. W. Bates a 1911 Mr. Lee O. Agnew (New York). Potom se turnaj zřejmě na poměrně dlouhou dobu přestal hrát. Obnoven byl až v roce 1927, kdy zvítězil Mr. Alex Refell z Chicaga.

Kromě tohoto turnaje se konaly i další soutěže, které tvořily rámec Mezinárodního golfového turnaje. Jak uvádí článek z časopisu Lawn-Tennis und Golf z roku 1908, konal se v tomto roce v Karlových Varech již 3. Mezinárodní golfový turnaj. Jeho součástí bylo Amatérské mistrovství Rakouska na jamky, ve kterém zvítězil J. D. Standisch jr. z Detroit Country Clubu před Wm. Wrindlichem z Jackson Part Clubu. Dny 21. července 1909 začal 4. Mezinárodní golfový turnaj, v jehož rámci se opět hrálo amatérské mistrovství Rakouska. Pátý mezinárodní golfový turnaj se hrál od 20. července 1910. Ten zahrnoval Amatérské mistrovství Rakouska, dále turnaj „The John B. McDonald Cup“ jako týmovou soutěž, Fürstenbergův pohár a Archduchess Isabela Prize pro dámy.

Mezinárodní golfový turnaj v Karlových Varech se každoročně konal až do 1. Světové války. V roce 1911 v Amatérském mistrovství Rakouska zvítězil Mr. Peter Gannon v Plymouthu, který ve finále porazil Mellvila Keima z Ravisloe Golf Clubu Chicago 3/2. Vítěz je uváděn jako držitel mistrovského titulu z roku 1910. V soutěži týmů o John B. McDonald Cup zvítězilo družstvo ve složení Henry Hirsch, Baron Heine Geldern, a Lee O. Agnew. Fürstenbergův pohár získal Mr. Lee O. Agnew a Archduchess Isabella Prize Mrs. Florence Gannon před baronesou Heine Geldern (obě z Cannes). Dalšími přidruženými turnaji byly Consolation Handicap a Judges' Golf Tournament. Vítězem Consolation Handicapu se stal Mr. William Lowrie, prezident golfové sekce v Karlových Varech, vítězem Judges' Golf Tournament byl Sir Horace Ivory, který ve finále porazil Sira Alfreda Lawrence.

Druhým golfovým hřištěm, které bylo u nás postaveno, je hřiště v Mariánských Lázních. Otevřeno bylo údajně 21. srpna 1905 za účasti britského panovníka Eduarda VII. Důvody ke stavbě byly obdobné jako v Karlových Varech. Na hřišti byla postavena krásná klubovna, která při však otevření nebyla ještě dokončena. I hřiště v Mariánských Lázních bylo devítijamkové, dalších devět jamek bylo doděláno až za 24 let. V práci I. Vávry se dočítáme jména členů výborů místního klubu. Čestným prezidentem byl hrabě Trautmannsdorf, místopředsedou opat tepelského kláštera G. Helmer, úřadujícím předsedou starosta města, členy organizačního výboru major pěchoty Dundas, lékaři Dr. Ott a Dr. Porges a hoteliér Hammerschmidt, čestným pokladníkem radní Rubritius a čestným tajemníkem P. Bennett z britského vyslanectví ve Vídni. Po 26 letech, v roce 1931, přizpůsobili ještě ve funkcích Dr. Max Porges jako prezident a F. Hammerschmidt jako člen výboru.

Percy Bennett se ve svých pamětech představuje jako iniciátor stavby vídeňského hřiště v roce 1902. Při návštěvě krále Eduarda VII. Ve Vídni v roce 1903 sklídil P. Bennett za tuto iniciativu panovníkovu pochvalu. Král pak vyslovil přímá mít privátní golfový klub s hřištěm i ve svých oblíbených Mariánských Lázních, kde by si mohl v klidu vypít svůj odpolední šálek čaje bez doprovodu davu zvědavců. P. Bennett králi slíbil udělat v té věci, co bude v jeho silách, a svůj slib splnil.

Při slavnostním otevření hřiště požádal P. Bennett krále o otevírací drive. Král odmítl a se širokým úsměvem za sebe určil k tomuto aktu přítomného opata tepelského kláštera. Nebohý opat nikdy předtím neviděl golfovou hůl. Nicméně P. Bennett mu půjčil svůj driver a postavil míč. Opat se svého úkolu zhostil se ctí. Odpálil míč několik yardů a sklídil jak blahopřání od krále, tak i nadšené ovace publika. Zklamání přišlo až poté, když uviděl dlouhé odpaly hráčů, kteří v doprovodu krále absolvovali první kolo.

Na novém hřišti, zvláště během letní lázeňské sezony, panoval čilý ruch. Z časopisu Der Lawn-Tennis-Sport z roku 1907 se dovídáme, že ve čtvrtek, 25. července bylo na hřišti v Mariánských Lázních sehráno utkání mezi družstvy Karlových Varů a Mariánských Lázní. Za Mariánské Lázně nastoupili J. F. Roosevelt Scorel (USA), R. de Bourbel (Anglie), Capt. Matthews (Anglie), L. S. Grimbel (USA), H. S. Lytton (USA) a princ R. de Rohan. Za Karlovy Vary princ E. Demidoff (Víděň), D. Crackenthorpe (Víděň), J. F. Morphy (USA), Morgan O'Brien (USA), J. B. Mc Donald a J. Towle (USA). Zvítězilo družstvo Karlových Varů v poměru 5,5 : 1,75. Ani v odpolední odvetě hrané formou foursomů se družstvo Mariánských Lázní nedařilo. Prohrálo 6 : 16.

Jak uvádí dopisovatel časopisu Golf Illustrated z roku 1909, staly se Mariánské Lázně každoročně v srpnu během pobytu krále Eduarda VII. „anlickým městem“. Ten pobýval v hotelu Weimar spolu se dvěma či třemi tucty vybraných anglických hostů. Přítomnost krále změnila načas charakter města a přilákala další Brity. Na přelomu července a srpna končila podle vyjádření místních číšníků kontinentální sezona a začínala sezona anglická. Zřejmě silně ožilo i golfové hřiště. Cesta povozem z města na hřiště a zpět včetně denního greenfee stála normálně 11,6 rakouské koruny. V srpnu však nebyli návštěvníci na hřiště vpouštěni vůbec. Kdo si chtěl zahrát třeba jen jeden den, musel se stát členem klubu za poplatek 50 rakouských korun. To bylo poměrně dost peněz. Toto opatření bylo přijato zřejmě z důvodu zajištění klidu a bezpečí krále a jeho doprovodu. Na hřišti působil jako profesionál Robert Doig z Říma se svou ženou, kteří zabezpečovali i provoz klubovny. Štědrým podporovatelem mariánskolázeňského golfového klubu té doby byl Sir Squire Bancroft z Londýna, sám

negolfista, poskytoval každoročně ceny do soutěže pro nejlepší dámu. Ceny byly prý králem pečlivě vybrány a opatřeny královským monogramem. Král je osobně předával. Každá z těchto soutěží se hrála v jiném termínu, a to na rány na 18 jamek s vyrovnáním. Pánskou cenu si v roce 1909 odnesl Mr. T. Macara Meredith z Royal St. George's, hráč s hcp 12.

Podle historických pramenů bylo před 1. Světovou válkou třetím golfovým hřištěm v západočeské oblasti hřiště ve Františkových Lázních. Válečné události zřejmě způsobili i jeho rychlý zánik.

Těsně před 1. Světovou válkou postavili pp. Ringhofferové u Volešovic za Prahou své vlastní golfové hřiště, které mělo nejdříve pouze 3 jamky a teprve později bylo postupně rozšířeno na 9 jamek, které však byly nahrávány vždy ze dvou stran, takže hřiště tvořilo 18 různých jamek. Pánové Ringhofferové se stali záhy dobrými golfisty a zvali sem řadu hostů. Rok zde měli vlastního anglického trenéra.

Pro dokreslení situace zmíníme i o začátcích golfu na Slovensku, neboť i ty ovlivňovaly další vývoj golfu v Čechách. Josef Charvát se v roce 1928 zmiňuje o golfových hřištích v Tatranské Lomnici a v Piešťanech. Zatímco golfové hřiště v Piešťanech bylo založeno těsně před první světovou válkou a slavnostně otevřeno, včetně klubovny, v den sarajevského atentátu 28.6.1914, hřiště v Tatranské Lomnici bylo starší. Otevřeno bylo v roce 1908. Lomnický golfový klub se za první světové války rozešel a pravděpodobně již nikdy svoji činnost neobnovil. Hřiště snad sloužilo příležitostně hostům místních hotelů. Naproti tomu dlouho ladem ležící hřiště v Piešťanech svoji činnost po první světové válce obnovilo a od roku 1928 do 2. Světové války se těšilo značnému zájmu golfistů jak cizích, tak československých. (Sedlák, 2004)

Dvacátá léta, vznik českých golfových klubů

Ing. Josef Charvát, významná postava předválečného československého golfu, píše v první golfové příloze časopisu Tennis-Golf-Revue v roce 1928 toto: „První pokusy o založení golf-klubu v Praze vesměs ztroskotaly, takže Praha byla do roku 1925 bez golfového hřiště a klubu“. Ing. Charvát těmi pokusy zřejmě míní první pionýrské začátky na Císařské louce a pozdější vážnější pokus o projekt golfového hřiště na ostrově za Stromovkou, podporovaný min. radou Dr. Svátkem těsně po vytvoření Československa. Až na podzim roku 1925 se podařilo získat „...neobyčejně vhodné hřiště v Motole, bylo započato s jeho úpravou, jakož se stavbou moderní, pohodlné klubovny, a tak v březnu roku 1926 ustavil se Golf-Club Praha v čele s pány Ing. Jaroslavem Jahnem, Františkem Ringhofferem a tehdejším anglickým vyslancem Sirem G. R. Clerkem“. Tuto zprávu považujeme za nejautentičtější svědectví o začátcích českého golfu v Praze-Motole. Na této zprávě je mj. zajímavé i v pojetí výstavby golfového hřiště. Hřiště nebylo vystaveno, ale bylo získáno jako část vhodné krajiny, vyžadující pouze nezbytné úpravy.

Obrázek 1

Doplňme toto svědectví o další, pojednávající o jiné samostatné cestě k českému golfu, na předchozí zcela nezávislé. V roce 1923 přivezli Adolf Hoffmeister, Jaroslav Hilbert a Jaroslav O. Franta z Anglie set starších golfových holí a v návaznosti na to začali s dalšími přáteli, Prokopem a Vladimírem Sedlákovými a Jiřím Chvojkou zkoušet golf na loukách u Stránčic, nedaleko Prahy. V té době se již mohli opírat o první českou odbornou publikaci o golfu, kterou v roce 1923 uveřejnil Dr. Rössler. Publikace obsahovala i slovníček, který byl prvním pokusem o českou golfovou terminologii. Tato aktivita v následujících letech přilákala další mladé lidi. Louky u Stránčic však již neposkytovaly dostatečný prostor a proto se začalo v okolí Prahy „hledat golfové hřiště“. Šťastnou náhodou byla v roce 1928 objevena vhodná lokalita u obce Líšnice, takže 21. 11. 1928 byl v bytě A. Hoffmeistera založen Golfový klub Líšnice. Zakládajících členů bylo dvanáct. (Sedlák, 2004)

Golfový klub Líšnice ve dvacátých letech

Na podzim roku 1928 objevil Ladislav Haškovec ze skupiny „stránčických“ poblíž obce Líšnice u Prahy pastvinu, charakterem připomínající skotské links a, podle tehdejších měřítek, dostatečně velkou pro golfové hřiště. Kromě několika šípkových keřů byla porostlá pouze travou a krásnou luční květenou. Kamenité lomy, z nichž vesničané brali kámen pro své účely, vytvářely zajímavé překážky a zvyšovaly malebnost tohoto místa. Toto místo se v místním označení nazývá Korýtko. Jednání se starostou obce panem Antonínem Macháčkem bylo úspěšné a vyústilo v dohodu o uzavření pachtovní smlouvy na pozemek. V protokolu ze schůze obecního zastupitelstva obce Líšnice ze dne 26. 11. 1928 čteme: „Na žádost hraní míčů na obecních Korýtkách za přiměřený poplatek v zimních a jarních měsících navrženo zaplatit 50 Kč za jednu osobu a s výhradou jen hráti na omezeném místě, které bude vykázáno, které by nepřekáželo v pasení dobytka. K projednání této věci ustavuje se starosta a členové obecní rady.“ Pachtovní smlouva v definitivní podobě byla uzavřena až 15. Dubna 1930.

Zřejmě se kladné rozhodnutí obecního zastupitelstva dalo očekávat, protože již 21. 11. 1928 byl založen Golfový klub Líšnice. Základajícími členy byli: Jaroslav O. Franta, JUDr. Richard Hampl, JUDr. Ladislav Haškovec, JUDr. Jaroslav Hilbert, JUDr. Adolf Hoffmeister, JUDr. Jiří Chvojka, Ing. Karel Mikšíček, JUDr. Prokop Sedlák, Vladimír Sedlák, JUDr. Karel Vaňek, JUDr. Ludvík Vaňek, prof. Ing. Karel Vávra. Prvním prezidentem byl zvolen Prof. Vávra, viceprezidentem Ludvík Vaňek, sekretářem Prokop Sedlák, pokladníkem Ladislav Haškovec, správcem drah Jaroslav O. Franta, klubovým odznakem byl žlutý terč, klubovou vlajkou žluto-bílo-červená trikolóra. Klub byl založen jako pánský, ženy a přítelkyně však mohly své muže doprovázet a samozřejmě i hrát. Rovněž i klub reprezentovaly na sportovním poli. Nemohly se však účastnit klubových schůzí. To se dodržovalo po celou dobu od založení GKL až do roku 1958, kdy klub vstoupil do jednoty Slavoj.

Klubový život nového GKL začal velmi čile. Pravidelně každou první středu v měsíci se konala členská schůze, jednou ročně, v den výročí založení klubu, se konala slavnostní prezidentská schůze. Na každé prezidentské schůzi se mj. volil nový výbor na další rok. Konaly se rovněž hromadné i individuální zájezdy na Líšnické hřiště, které zatím bylo spíše tréninkovou loukou. O návštěvách hřiště se vedla přesná statistika. Nejpilnějším hráčem v roce 1929 J. O. Franta, který navštívil hřiště 37 krát. Za ním se v pili umístili F. Tonder, A. Hoffmeister, P. Sedlák, všichni 34 krát. JUDr. Ferdinand Tonder vstoupil do klubu 5. Června 1929. S ním přišla jeho žena Sláva a dva synové, šestnáctiletý Ivo a čtrnáctiletý Hanno. Na prezidentské schůzi v r. 1929 byl zvolen F. Tonder prezidentem klubu.

Sportovní aktivita GKL se však nesoustředila jen na hřiště v Líšnici. V roce 1929 navštívil J. Hilbert anglickou Cambridge, místo, kde se s golfem před léty setkal poprvé. Nyní přijížděl již jako hráč. (Vávra, 1983)

Karlovy Vary a Mariánské Lázně ve dvacátých letech

I po první světové válce, která golfový život v Karlových Varech a Mariánských Lázních ochromila, se tento opět ubíral stejnými cestami jako v období předválečném. Hřiště v těchto lázních opět téměř výhradně sloužila pro hru zahraničních lázeňských hostů, převážně Angličanů a Američanů.

Ze svědectví p. K. Wacha se dozvídáme, že o návštěvníky hřiště Mariánských Lázních se staraly dvě sestry, Marie a Anna Fischerovi, po organizační stránce hřiště vedli tajemníci Kastl, Hovorka, a později Wagner. Caddymeisterem zde byl pan Hans Suttner. O údržbu hřiště se staralo šest až osm pracovníků. Ve výboru klubu byli hoteliéři pp. Grimme, Zischka a Hammerschmidt, dále Dr. Bendel a Dr. Porges.

Mariánskolázeňské hřiště bylo navštěvováno řadou mimořádně významných hostů. Mezi ně patřili králové Španělska a Švédska, Indický máháradža, finančník Morgan, olejářský magnát Gulbenkain, množství velkopřemyslníků z celého světa, umělců a samozřejmě i aristokratů. Přijížděli i hosté z Japonska a Egypta. O jejich golfovou výchovu se starali angličtí profesionálové, Frank Slater a od roku 1926 také Arthur Lees. Je velmi pravděpodobné, že v letech 1924 až 1927 zde působil i profesionál Harry G. Brown, který v roce 1928 již působil v Golf Clubu Vídeň.

Tradice turnajů v Karlových Varech byla obnovena až v roce 1927, kdy byl hrán další ročník Fürstenbergova poháru. Jak již bylo uvedeno, zvítězil Mr. Alex Revell z Chicaga.

V roce 1928 byla v Karlových Varech uspořádána rozsáhlá sportovní akce. Začínala Mistrovstvím Karlových Varů mužů ve hře na rány na 36 jamek a žen na 18 jamek, pokračovala Fürstenbergovým pohárem, dále meziměstským utkáním Karlovy Vary – Mariánské Lázně a vyvrcholila exhibičním turnajem profesionálů.

Pořadí na prvních čtyřech místech karlovarského mistrovství bylo následující:

1. Mr. G. W. Fleischmann (Los Angeles) 147 (77 + 70)
2. Mr. Hellmann (Los Angeles) 155 (78 + 77)
3. Ing. F. Gross (Víděň) 159 (81 + 78)
4. Dr. S. Hammer (New York) 163 (81 + 82)

Pořadí na prvních místech dámského mistrovství bylo:

1. baronka Reitzes (Víděň) 101 (51 + 50)
2. pí P. Penizek (Karlovy Vary) 108 (53 + 55)
3. pí H. Mayer (Praha) 115 (59 + 56)

V. l. n. r.: Frau H. Mayer, St. Haurowitz und Dir. A. Hecht (Golf Club Praha).

Obrázek 2

V tu dobu již pražští hráči začali pronikat na západočeská hřiště, která do té doby byla výhradně doménou cizinců. Ve startovní listině totiž nacházíme jméno Dr. Rösslera z GCP a rovněž ředitele Hechta ze stejného klubu. Mezi ženami se zúčastnily paní Mayerová a slečna Demetriesen, obě z Prahy.

Ve Fürstenbergově poháru, což byla soutěž na 18 jamek s vyrovnáním, zvítězil H. Sherwin z New Yorku před Dr. S. Hammerem z New Yorku a Mauricem Mayerem jun. rovněž z New Yorku.

Družstva pro utkání Karlovy Vary – Mariánské Lázně byla složena z osmi mužů a čtyř žen. Za Karlovy Vary startovali P. Hess, K. Fuchs, Miss Warmholz, Miss Demetriesen, Baurat, Altmann, Sherwin, Maurice Mayer, Van der Schalk, Miss Mayer, Shibley, Wight, Gauntlett. Za Mariánské Lázně startovali A. Bloch, C. Rosé, B. R. Brasett, Olga Koerting, commodore Ehre, Robertson, Bernard, Jones, R. Pollak, Rosenham, Kalm a Nachmannsen. Zvítězilo družstvo Karlových Varů.

Závěrečná exhibice čtyř profesionálních hráčů o peněžité ceny přinesla toto pořadí:

1. H. G. Brown (Golf Club Wien) 72 cena 2000 Kč
2. Josef Gebhart (I. S. C. Karlsbad) 75 cena 1000 Kč
3. Arnold Linacre (Golf Club Praha) 76 cena 500 Kč
4. Frank Slater (Golf Club Marienbad)

V roce 1929 byla uspořádána v Karlových Varech obdobná akce s názvem Mezinárodní turnaj. Zahrnovala Mistrovství Karlových Varů, Fürstenbergův pohár, soutěž na jamky

s vyrovnáním a končila opět exhibicí profesionálů, ale tentokrát ve formě utkání Karlovy Vary – Mariánské Lázně.

Mistrovství Karlových Varů se zúčastnilo 18 mužů a 7 žen. V pánské soutěži zvítězil J. O'Brien (Paříž) před G. S. Floydem (USA) a Van der Schalkem (Paříž). V dámské soutěži obsadila první místo Miss M. Frank (USA) před Mme Thibaud (Paříž) a Mrs. Pierre (Paříž).

V soutěži o Fürstenbergův pohár byly boje zvlášť tuhé. O první místo bojovali nerozhodně Mr. O'Brien (scratch) a Mme Thibaud (hcp. 10.). Na třetím místě skončil Van der Schalk.

Soutěž na jamky s vyrovnáním, která se konala třetí den turnaje, skončila s tímto výsledkem: 1. Mr. Mayer 2. F. Roser 3. Hr. Steinberg.

V závěrečném exhibičním utkání profesionálů zvítězili pánové Frank Slater a Arthur Lees z Mariánských Lázní hladce nad pány Josefem Gebhartem a Stefanem Klementem z Karlových varů.

Konec dvacátých let byl v západočeských lázních ve znamení výstavby nových golfových kapacit. V roce 1929 bylo golfové hřiště v Mariánských Lázních rozšířeno na 18 jamek a zvětšena klubovna. Hřiště mělo nyní délku 5664 yardů. Přesto, jak píše francouzský časopis Le Golf v r. 1929, „...jest toto hřiště dosud výhradně jen sezonním, tj. navštěvované jen a jen lázeňskými hosty, a ne i hráči místními, jejichž počet jest dosud pranepatrný“.

V roce 1929 byla zahájena výstavba nového golfového hřiště u vesnice Olšová Vrata u Karlových Varů. Výběrem místa byl pověřen Ing. Friedrich Gross z Vídně. První fází bylo vykácení stromů pro zabudování jamek č. 16, 17 a 18 (dnešní jamky č. 9, 10 a 11). Návrh hřiště byl svěřen architektu Noskowskému z Paříže. Výstavba greenů byla zadána dalšímu francouzskému odborníku, A. Varinovi. V přípravném výboru byli mj. primátor města H. Jakob, zástupce primátora J. Becker a ředitel veřejných prací Dr. J. Keller. (Mikuta, 1973)

Volešovice, Piešťany a Brno ve dvacátých letech

Bylo by nespravedlivé nezmínit se o „rodinném“ hřišti ve Volešovicích. Víme o něm bohužel velmi málo. V srpnovém čísle Tennis-Golf Revue z roku 1928 se dočítáme toto: „Ve Volešovicích u Kamenice vlastní známý průbojník golfového sportu u nás, pan František Ringhoffer, krásné soukromé hřiště, přímo vedle svého letního sídla. Hřiště má 18 jamek velmi zajímavě kombinovaných a některá odraziště jsou umístěna přes cestu nahoře na svahu, což dává hezké možnosti. Přes letošní suché počasí je trávník, jinak skvěle udržovaný, ve zcela dobrém stavu, a z celku je zřejmo, s jakou láskou a péčí jest hřiště udržováno.“ Toto hřiště bylo v pozdějších letech místem řady meziklubových utkání, vždy si však zachovalo ryze soukromý ráz.

Obrázek 3

Hřiště v Piešťanech vzniklo před první světovou válkou. Jak již bylo řečeno, klub se zrodil v předvečer první světové války, téměř hned se rozešel a hřiště osiřelo. Po válce spravovalo hřiště ředitelství lázní k využití pro lázeňské hosty, převážně americké, anglické a německé. Informace o kvalitě údržby v těchto letech se však značně liší. Od hodnocení „...s obzvláštní péčí a značnými obětmi, snaží se jej udržovat v bezvadném stavu...“ až po hodnocení méně lichotivé, o to asi více pravdivé, že „...na první pohled zaráží stav greenů, které nebyly stavěny zvláště, nýbrž bez průpravy upraveny z fairwaye. Jest proto jen samozřejmé, že jsou velmi nedokonalé a že se na nich hraje jiggerem lépe než putterem“. (Pro mladší uvádíme, že jigger byl chipper.)

Pravda je asi taková, že po válce bylo hřiště udržováno nejnutnějším způsobem, tj. sekáním (a to kosami), a značný obrat k lepšímu nastal až v roce 1928. V tomto roce se rozhodl časopis New York Herald uspořádat na tomto hřišti mezinárodní turnaj. Úprava hřiště před tímto turnajem byla hodnocena jako jeho znovuootevření.

Turnaj o Pohár New York Heraldů se konal ve dnech 23. a 24. Června 1928. Přijeli nejlepší hráči z vídeňského Golf Clubu, hráči z Prahy i z Karlových Varů. Doplnění byli lázeňskými hosty. Startovní listina vykazovala hráče čtrnácti národností. První den se hrála soutěž na rány s vyrovnáním. Mezi dámami zvítězila baronka Alice Heine Geldern z Vídně (92-16=76) před baronkou Mar. Reitzes (Vídeň) (92-15=77). Mezi muži zvítězil hr. Ed. Zichy (Vídeň) (88-10=78) a kolonelem Selby Lowndesem (Londýn) (99-19=80). Druhý den pokračovala hra Vlajkovou soutěží foursomů, soutěží v přihrávce a patování a soutěži o nejdelší drive.

Piešťanské hřiště bylo devítijamkové o celkové délce 2090 m. Mělo pět krátkých jamek (od 140 do 187 m), dvě dlouhé (308 a 360 m) a dvě střední (280 a 285 m).

Obrázek 4

V roce 1929 hřiště značně ožilo několika turnaji. 10. srpna se konal turnaj za převážně anglické a americké účasti. Další mezinárodní turnaj, který se skládal z řady soutěží, se konal ve dnech 1. až 4. září. Golf Club Praha vyslal jednoho ze svých nejlepších hráčů, Dr. B. K. Ryznara. Tomu se také podařilo získat tři druhá místa v různých soutěžích. K povzbuzení sportovní činnosti v Piešťanech věnovali členové GCP pánové Fr. Ringhoffer, H. Lechner a M. Švestka krásné ceny do turnajů.

Nejsou žádné doklady o tom, že by v Brně ve dvacátých letech začaly nějaké organizované golfové aktivity. Zajímavá je však skutečnost, že v roce 1927 vydalo nakladatelství Moravských novin v Brně, v rámci edice sportovních příruček Sport a tělocvik, svazek 16 – 17 s názvem Golf a Croquet, od R. Dexe. Příručku vytiskla tiskárna Typia v Brně. První část příručky, týkající se golfu, byla rozdělena do kapitol:

- Dějiny a původ
- Hřiště
- Hra, její způsoby a průběh
- Hole: crosses, clubs

-Míče

-Úbor

-Dodatek ke hře samé

-Pravidla

-Zvyky a obyčeje, jejichž nesmíme nikdy opomenout

-Handicapy

Tato příručka nebyla v pozdější době v českém golfovém tisku vzpomenuta a zřejmě zůstala lokální brněnskou golfovou pomůckou. (Sedlák, 2004)

Vznik a první roky GCP

1924

Rok ustavení Přípravného (tzv. „zařizovacího“) výboru GCP a zahájení jednání o pronájmu pozemků vojenského cvičiště v Motole, místa známého popravou „pěšáka Kudrny“ v r.1915;

20/3 – Výnos MNO čj. 414/s.o. 42, umožňující jednat o uzavření nájemní smlouvy (citovaný v Opisu smlouvy nájemní – viz 26/3/25).

1925

26/3 – Podpis „Smlouvy nájemní mezi Intendancí zemského vojenského velitelství v Praze (IZVV) a zařizovacím výborem pražského Golf-Clubu“, opatřené později „Zrušovací doložkou“ (výpovědí) ze dne 1. října 1934;

31/7 – Souhlas Rady hl. m. Prahy s pachtem pozemků (čj. 9318-IA/25);

8/8 – Stavební povolení na klubovnu, dle plánů stavitele Ing.J.Beneše ze Smíchova, uděleno MHMP (čj. III-16.665/25); v měsíci srpnu byly též rozesílány první pozvánky ke vstupu do klubu;

26/10 – Podána Žádost o schválení Stanov GCP.

1926

12/3 – Podáno Oznámení o ustavující valné schůzi dne 15/3;

15/3 – I. valná hromada (Ustavující schůze) v Palace-Hotelu. Zakládající členové – 76 osob, z toho 11 nakonec „nepřistoupilo“ – viz: „Členská kniha GCP“, část I: 1926-29;

7/4 – Úřadům oznámeno složení „představenstva“ (čestný předseda: Jan Garrique Masaryk, čsl. vyslanec v Londýně; předseda: Ing. Jaroslav Jahn, ředitel továrny na Smíchově; jednatel: František Ringhoffer, velkopřemyslník - Smíchov; pokladník: Herbert Lechner, továrník - Praha; členové výboru: Sir George Russel Clerk, vyslanec J.V. anglického krále v Praze; Dr. Karel Rössler, velkoobchodník - Praha; JUDr. Karel Dimmer, advokát v Praze; Ing. Bedřich Gross, t.č. Vídeň, později přešel do Čestného výboru, ve Výkonném výboru jej nahradil Dr. Richard Preiss.

Začátkem dubna přijel trenér A.Linacre a začal dávat lekce, v průměru vyučoval 1,5 hod./denně;

Na podzim byly zhruba dokončeny práce na hřišti, budovaném podle návrhu a pod dohledem Fr.Ringoffera. Byl zřízen vodovod. Na zimu se výbor marně snažil zajistit „krytý dvorec“. Zahájen byl marketing – tiskem plakátů do pražských hotelů, lázeňských míst i zahraničních klubů.

1927

Na jaře se ukázala nutnost 3 greeny přestavět. Sekání koňským potahem bylo shledáno jako pomalé, takže VV bylo rozhodnuto zakoupit traktor a trojdílnou vlečnou sekačku. Chystáno slavnostní zahájení hřiště;

11/4 - II. valná hromada v Praze (zřejmě v Hotelu Šroubek či Palace) konstatovala ve zprávě o činnosti nutnost provádění odvodňovacích prací na hřišti a rekonstrukčních prací na místech, která špatně přezimovala... Dále diskutovány „stížnosti“ na nedostatečný příliv nových hráčů – logický vzhledem k nedokončenému hřišti; VV doplněn o Dr. Bohumila K.Ryznara.

2/10 - První Turnaj GCP v Motole (uspořádaný na stále ještě nehotovém hřišti) – zvítězil Dr.V.Ryznar, výsledek se nedochoval.

1928

20/1 – III. valná hromada v Hotelu Šroubek – provedla změnu Stanov - zvýšila počet členů VV ze 7 na 12: kooptování vrchní ředitel Alois Hecht, Hans Petschek, Dr.Josef Pick a továrník Miroslav Švestka (na jehož podnět byla v dalším roce odstartována masivní podpora juniorského golfu);

Obrázek 5

29/2 – Reprezentační ples v Lucerně – významná společenská událost, pořádaná společně s I. Českým Lawn-Tennisovým Klubem (I.ČLTK) a Deutscher Lawn-Tennis Klubem;

Sekretář GCP Ing.Charvát rediguje golfovou část Tennis-Golf-Revue (TGR). Kromě něj intenzivněji přispívají Dr.K.Rössler a M.Švestka. GCP časopis sponzoruje. Obsah prvního ročníku: „45% propagace, 25% zpravodajství, 30% instrukce...“;

25/5 – „Zahájení v Motole“ - exhibice za účasti domácích celebrit (primátor Dr.K.Baxa, generál Z.Weinerek aj.) i členové pražského diplomatického sboru – viz foto a úvodník TGR;

11-13/10 – „Podzimní turnaj GCP“ (s nevelkou, ale přesto zahraniční účastí) – viz foto a úvodník TGR.

1929

1/5 – IV. valná hromada v GH Šroubek - Ve zprávě zveřejněna statistika za 3 roky: 1926-28 (např. počet hrajících členů osciluje mírně nad 50%; návštěvnost celkem – 1239

(r.26) – 1552 (r.27) – 1766 (r.28), nejlepší měsíce: září/říjen (až 305 osob/měsíc) a květen/červen (až 262 osob/měsíc). Nejčastěji hrající členové absolvovali přes 100 kol; Do VV poprvé zvolena jako „přisedící“ Zdena M.Havránková – v dalších letech výrazná osobnost a mecenáška GCP, za čestného tajemníka konsul Herbert Lechner;

05/29 – vydání „Pravidel a zvyklostí golfu“ – druhý vydavatelský golfový počín v češtině (po první Rösslerově osvětové publikaci z r. 1923), na jeho přípravě se redakčně podíleli Ing.Jahn, Fr.Ringhoffer, Dr.Preiss, H.Lechner, Dr.Rössler, M.Švestka, Ing.Charvát a Č.Charouz;

4/12 – v zápisu z VV potvrzena výpověď trenéra Linacrovi a dále poprvé zmíněno ad 6/ „Otázka nového hřiště odložena do předložení návrhů.“

1930

22/1 – VV usneseno přijmout za nového trenéra Ch.Warrena, jn. (syna vídeňského trenéra). Dále ad 11/ „Usneseno založiti golfový svaz. Podrobnosti projedná užší výbor...“;

Obrázek 6

3/2 – V. valná hromada v restauraci Zavřel – příprava změny Stanov (rozšíření VV z 12 na 16 členů);

18/3 – Fr.Ringhoffer referuje o podrobnostech návrhu „nového hřiště“ v Závisti. Na 23/3 určena inspekce na místě;

17/4 – jmenován „Výbor pro záležitosti golfového svazu“ ve složení: Ing.Jahn, Fr.Ringhoffer, Dr.Preiss, H.Lechner a M.Švestka;

1/6 – 1. Amatérské národní mistrovství ČSR;

Podzimní turnaj se poprvé konal jako meziklubové utkání s Golfovým Klubem Líšnice; Stavební úpravy klubovny – zastřešení teras a částečné zasklení;

13/10 - Přijatému 2. trenérovi Wilsonovi přikázáno vyučovat i v „zimní škole“ fy Lúftner. Dále schváleno pozvání architekt Morissona k prohlídce pozemků pro „nové hřiště“;

7/11 – Výsledky Morissonovy návštěvy: inspekce na lokalitách Suchdol, Chuchle a Jíloviště (označena za nejpříznivější) – zvolen užší výbor ke stanovení finančního plánu – pp. Lechner a Hecht předložili návrh a byli pověřeni „ihned začít s opatřováním peněz“.

1931

26/1 - VI. valná hromada v restauraci Zavřel – rozhodnutí o změně Stanov – zakládajícím členům (dali 20.000,-Kč a více) a dárčům nad 5.000,-Kč přiznáno navíc po 1 hlasu/každých 5 tis. Kč při hlasování na valných hromadách;

31/8 – ad V/ „Ohledně golfového svazu usneseno urychlit kroky k jeho založení“;

22/10 – Jahnův referát o svazové schůzi 26/9; schválena smlouva s TGR o „povinném odběru“;

7/12 – Informace o schválení stanov svazu. Schválena kandidatura do jeho orgánů: Fr. Ringhoffer (na předsedu), Ing. Jahn (na místopředsedu), Dr. Tonder (na jednatele) a E. Winter (na pokladníka);

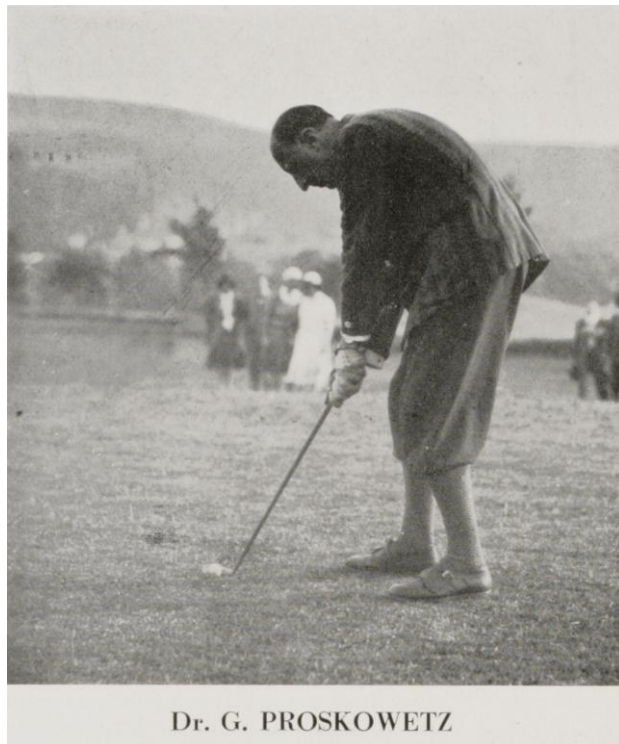

Obrázek 7

Bilance trenérů za r. 1931: 1.600 hod. (Warren-700, Wilson-900), z čehož „zisk klubu 19.600,-Kč; Vedle TGR začal vycházet německy psaný časopis „Golf in der Tschechoslovakei“; Jednání s Magistrátem ohledně možností dlouhodobého pronájmu pozemků nevedla k cíli.

1932

22/2 – VII. valná hromada v Hotelu Esplanade – Stížnosti na úbytek členů (-37) díky krizi. Jinak se hraje čím dál více – nejčastěji hrající členové absolvovali v r. 1931 až 190 kol. Informuje se o situaci kolem motolských pozemků – hrozí, že město najde vojsku náhradní cvičiště a stávající rozprodá na výstavbu... Schválen povinný odběr obou klubových časopisů za roč. předplatné 60,-Kč; VV doplněn o Dr.G. Proskowetze, min. L.Strimpla a Dr.F.Tondera.

Obrázek 8

14/3 – schváleno 5-členné předsednictvo VV: M.Švestka, M.Elbogenová, Z.Havránková, Dr.Flanderka, M.Schram;

3/10 – přijat návrh vídeňského GC na reciprocitu ve výši ½ fee;

6/12 – další projekt „nového hřiště“ u Jevan předkládá Z.Havránková – spolu s komisí pro hřiště se zmocňuje k jednání.

Místopředsedkyně Golf Clubu Praha, pí. Z. M. Havránková,
a předseda Golfového Svazu, baron Fr. Ringhoffer, přihlížejí
startu finále.

Obrázek 9

1933

6/2 – schváleno zadat údržbu hřiště pro r. 1933 „opět fy Golfová stavební společnost“ za paušál 80,-tis. Kč (včetně rekonstrukce greenů č. 3+5);

6/3 – VIII. valná hromada v Autoklubu – čestný tajemník GCP M.Švestka konstatuje, že masivní úbytek členů (57 – avšak všichni z řad nehrajících) byl kompenzován přijetím 41 nových, takže stav koncem r.32 byl 206 členů. Meziroční návštěvnost hřiště oproti skutečnosti r.31 vzrostla o 14% (na 6.856 osob);

16/5 – na schůzi VV schválen nový znak (Svatoondřejský kříž – podle vzoru St.Andrews);

2/7 – „V záležitosti Karla Hynka usneseno zakázati tomuto hru na hřišti vůbec, jakož i vstup do klubovních místností. Usnesení toto bude oznámeno přípisem a vyhláškou na černé tabuli.“

28/9-1/10 2. Mezinárodní amatérské mistrovství ČSR;

11/11 – schválena rekonstrukce bunkerů; tajemník zmocněn k vypracování Domácího řádu a Řádu pro caddies; schválen návrh změny Stanov (rozšíření počtu členů předsednictva z 5 na 6).

Výpověď z Motola o hledání nové lokality

1934

15/2 – vicepresident Hecht oznámil na schůzi VV rezignaci svoji a Ing.Jahna – novým předsedou VV zvolen Fr.Ringhoffer, místopředsedy Z.M.Havránková a L. Strimpl;

Obrázek 10

28/2 – IX. valná hromada v Hotelu Esplanade – oceněny zásluhy odstoupivšího předsedy Ing.Jahna, ve zprávě M.Švestky konstatován meziroční pokles návštěvnosti o 17% i rostoucí náklady na údržbu: „Čím hřiště jest horší, tím jeho udržování dražší a výdaje větší...“ ;

18/3 – Informace o výstavbě silnice k nové nemocnici podal Fr.Ringhoffer, dále přednesl nabídku statkáře Hracha na pozemky pro „nové hřiště“ v Milíčovském dvoře u Chodova. Rozhodnuto ihned obhlédnout situaci a vypracovat rozpočet;

11/9 – zpráva Fr.Ringhoffera o výpovědi z Motola i žádosti na MHMP ohledně prodloužení pachtu; rozhodnuto o svolání mimořádné VH k návrhu na zřízení „nového hřiště“;

Obrázek 11

21/9 – mimořádná valná hromada v Hotelu Zlatá husa k výpovědi z Motola, plánu na „nové hřiště“ včetně filmu (fy Foto-Wachtl) o Milíčovském dvoře u Chodova. VV pověřen uzavřít pachtovní smlouvu „za účelem zřízení Golf & Country Clubu“ s rozpočtem 900-1.600 tis. Kč;

29/11 – na VV se konstatuje, že „majitel pozemků stojí nám ve slově do konce roku...“ – o smlouvě referuje právní komise na čele s JUDr. Tonderem.

1935

9/2 – X. valná hromada v Hotelu Zlatá husa – běžná agenda; ve zprávě jednatele jen připomenuto 10. výročí GCP, jinak pouze rekapitulace aktivit v r. 1934, o „novém hřišti“ jenom jako o snění: „Naše radost byla předčasná. Nové a nové obtíže ze všech stran znemožnily zahájení prací a proto nezbyvá než i nadále trpělivost“; všechny orgány (výbory) byly aklamací zvoleny znovu do funkcí;

25/3 – VV schválena rekonstrukce (zkrácení) hřiště dle návrhu Ing. Charváta; schváleno založení výboru pro mládež; dále mj. ad 10/ „p. továrník Švestka se ohrazuje proti poznámkám..., že hraje málo sám... prohlašuje, že dělá, co při jeho zaměstnanosti možno...“;

18/7 – mimořádná valná hromada v Kartouzské – ke změně Stanov (hlasy dle výše vkladů, úprava kvalifikované většiny ke změnám Stanov aj.);

12/9 – zřízen zvláštní účet u banky Petschek k inkasu peněz na nové hřiště;

5/11 – o „novém hřišti“ referuje Ing. Charvát – v jednání jsou lokality u Šárky, v Modřanech, v Ruzyni, na Jílovišti a v Hrdlořezích. Preference VV: dále jednat o lokalitách 1. Modřany, 2. Radošovice u Říčán (již dříve zkoumané).

1936

18/1 – na schůzi VV (na Hadovce u Z.M.Havránkové) rozhodnuto o zakoupení pozemků v Radošovicích u Říčán (75 ha) pro nové hřiště s tím, že pokud by to VH následně

neschválila, zaplatí každý ze 4 přítomných členů (i nepřítomný Fr.Ringhoffer) 1/5 nákladů, aby klub nebyl transakcí finančně zatížen;

22/2 – na VV rozhodnuto o výměně pozemků v Radošovicích za pozemky v Klánovicích, neboť se nabídka kn. Lichtensteina jeví jako výhodnější;

4/5 – XI. valná hromada v Hotelu Zlatá husa – poprvé veřejně jednáno o Klánovicích (zprávu přednesla Z. M. Havránková); Motol rozhodnuto udržovat již jen jako „hřiště v likvidaci“;

1/7 – na VV rozhodnuto „konati pochůzky do Klánovic v záležitosti umístění klubovny“; v Praze spolek Golfový kroužek Třemšín (v r. 1937 přejmenovaný na Golf Klub Třemšín, od r. 1946 na Český golfový klub), neboť – jak píše I.Vávra – „jim nevyhovovalo dosti odtaziť a exkluzivní prostředí GCP... velmi brzy získali do svých řad Karla Hynka“.

4/12 – „Artur Štika a soudr.“ zakládají

1937

Poslední sezóna v Motole, mistrovství GCP se poprvé – vzhledem k zanedbanému stavu hřiště – nehrálo v Motole, ale v K. Varech „jako součást tréninku na mistrovství ČSR“;

28/1 – členská schůze GCP v Hotelu Alcron - zpráva o zakoupení pozemků v Klánovicích + referát Ing.J.Charváta o zásadách návrhu hřiště – viz dochovaný manuskript (podklad k projevu); zadán projekt na novou klubovnu (architektu Victoru Fürthovi);

5/5 – ustaveny výbory finanční a stavební (první k obstarání prostředků na stavbu a druhý k dohledu nad ní);

4/6 – zemřel Fr.Ringhoffer ml. – následně 15/6 schváleno založit „Ringhoffer-Memorial Cup“;

20/12 – XII. valná hromada v záměcku Hadovka – zejm. kvůli zvýšení členských příspěvků (z 1 na 3,-tis. Kč/os) kvůli dofinancování výstavby klubovny – schváleno.

Přenesení motolské klubovny do Klánovic a válečný život GCP

1938

8/4 – XIII. valná hromada v Hotelu Alcron – změna Stanov (obstarání hostinská koncese kvůli restauraci v klánovické klubovně apod.); do VV byli na další 3 roky nově zvoleni: leg.rada Smutný, Dr.F.Kahoun, Ing.H.Teller, Dr.V.Rajtora a řed.J.H.Weps;

Obrázek 12

17/5 – rozhodnuto přenést motolskou klubovnu do Klánovic a veškerý nepoužitelný inventář i stroje darovat Golfovému klubu Třemšín, který v letech 1938-43 provozoval krátké hřiště v Leleticích pod Třemšínem (pozdější Český Golfový Klub, s nímž byl GCP po válce „sloučen“);

22/6 – rozhodnuto „výpověď“ z Motola podati k 31/7“;

25/7 – den ukončení provozu na hřišti v Motole & zahájení v Klánovicích...

6/8 – „Klanovice Golf Club“ – publikován článek mjr. P.C.Burtona v Golf Illustrated;

20-22/8 – Mezinárodní dámské mistrovství ČR;

Rozehrán I. ročník Ringhofferova memoriálu (meziklubová soutěž družstev), ale nedohrán, resp. dokončen až v r. 1940;

27/9 – „vzato na vědomí, ... že oba trenéři odcestovali do Anglie.“ Byly rozdány výpovědi všem zaměstnancům, členové výboru zavázáni postarat se o zaměstnání greenkeeperovi p. Truhlářovi pro případ, že by jej nemohl zaměstnávat klub – a „jemu se uloží, aby si nyní vzal na starost též klubovnu a v případě, že by rukoval sekretář, dle možností zastoupil i toho.“

12/12 – pod pokutou 100,-Kč se psům zakazuje přístup do klubovny i na hřiště...

1939

17/2 – XIV. valná hromada v Hotelu Palace – smutné bilancování sezóny, která měla být „novým rozletem našeho golfu, začátkem šťastnější a velkorysejší budoucnosti“, jak uvádí

ve zprávě čestný tajemník M.Švestka... mezinárodní ohlasy na hřiště a další práce, vybavení klubovny etc.

28/5 – Piešťanský pohár; 11/6 – Mistrovství GCP; 8-9/7 – Plumon Cup;

14/7 – referát o návštěvě Gestapa – „Dr.J.Pick, Ing.B.Gross a kons.Brukner požádání, aby do klubu dále nedocházeli...“;

25-27/8 – Mezinárodní amatérské mistrovství ČSR;

1940

29/1 – XV. Valná hromada v Hotelu Alcron – ve zprávě si čestný tajemník stěžuje na to, že ani v r.39 nebyla žádná „golfová idyla“... trvá pokles počtu členů, jakkoli se daří udržovat sportovní život atd. Bylo zadáno vypracování lesního hospodářského plánu, pokračováno v kácení na drahách druhé devítky i výsadbě exotických dřevin a další kultivaci lesa... Do výboru byli kooptováni Dr.Z.Peters a Dr.Z.Klan;

11/5 – vh ČMGS v Klánovicích;

12-13/5 – II. Ringhofferův memoriál; 2/7 – Piešťanský pohár;

29-30/9 GKT uspořádal klubový přebor na novém krátkém hřišti u obory Hvězda (do r. 1941 však toto hřiště nepřežilo); členové klubu „přesídlil“ do Klánovic;

4/10 – na výboru přednesen poslední referát Fr.Ringhoffera „o stavu prací na hřišti“;

30/11 –zakladatel GCP baron František Ringhoffer zemřel.

Obrázek 13

1941

26/2 - XVI. – valná hromada v Hotelu Alcron – vzpomínka na zemřelé Fr.Ringhoffera, Dr.F.Tondera a Dr.A.Zmeka. Na funkci resignovali čestný tajemník M.Švestka, Dr.V.Víšek a

Dr.V.Rajtora. Do výboru zvoleni H.Cordemann, Dr.T.Černý, JUDr.J.Čulík, Dr.F.Kahoun, Z.M.Havránková, K.Linhartová, Dr.Z.Klan, Dr.Z.Peters, Dr.L.Vaněk a JUDr.V.Wahl;

26/4 – do VV GCP byl kooptován a současně zvolen předsedou klubu Mikuláš hrabě z Bubna-Litic (příslušník nejstarší české šlechty, odborník na lesní hospodářství a majitel zámku Doudleby n/Ohří), ministr zemědělství v protektorátní vládě gen. Eliáše, který dokázal za války udržet český charakter klubu. Po osvobození byl bez soudu vězněn na Pankráci, v r. 1948 emigroval do Rakouska.

15/6 – Piešťanský pohár; 29/6 – Švestkův a Ringhofferův pohár; Mistrovství Čech a Moravy;

1942

28/3 – XVII. valná hromada v Hotelu Alcron – za přítomnosti členů diplomatického sboru uvádí předseda mj.: „Snad mohu již úvodem k dnešní valné hromadě konstatovati, že i rok loňský znamená přínos v poznání, jak odolný se náš golf stal proti obtížím doby...“. Agenda valné hromady jen běžná, udržovací;

29/5 – ve večerních zprávách ČTK vyhlášen zákaz veškeré sportovní činnosti (30/5 ústně odvolán) – pokyn členům, aby si odstěhovali hole;

31/5 – po atentátu na R.Heydricha byl v Kobylisích zastřelen člen výboru JUDr.L.Vaněk. V létě byl – přímo na hřišti – zatčen (a později popraven) další člen výboru JUDr.V.Wahl;

podzimní turnaj – Ringhofferův memoriál i jako Mistrovství Čech a Moravy;

1943

14/4 – Výkonný výbor GCP projednal provozní otázky a STK + bilance za r. 1942 (namísto členské schůze, konference či valné hromady, jejichž pořádání bylo zakázáno);

Květen – Piešťanský pohár + dohrávka z r. 1942 (Peters vers. Hynek) a „mnoho dalších soutěží“... ;

Mistrovství Čech a Moravy, v klubové mistrovství zvítězil K.Hynek, jemuž bylo 11/9 sníženo vyrovnání na „scratch“ (jako druhému českému hráči), v ženách zvítězila pí. Petersová;

Zatčení Artura Štíky (předsedy Golf Klubu Třemšín).

1944

Na jaře byla klubovna zabrána Wehrmachtem – vč. drah 1, 2 a 9 (jako „ochranné pásmo“), takže hřiště bylo zredukováno na 6 jamek, stále však ještě dobře udržovaných, jako klubovna se využívala hájovna; bylo sehráno 5 soutěží – klubové mistrovství se však již nehrálo...

Hřiště pak bylo prakticky opuštěno. Ivan Vávra to komentoval slovy: „...toliko neochvějný správce jamkovišť Truhlář s neztenčenou houževnatostí pečoval o „své“ hebké greeny... v říjnu onoho roku však uložil náradí do kolny, neb okupační úřady striktně přikázaly, že hřiště je definitivně uzavřeno až do konce války“.

První poválečná schůze

1945

5/5 – zaměstnanci přemluvili německou posádku, aby se odstěhovala. Uskladněná vojenská auta byla předána Národnímu výboru, ten jej postoupil naší armádě a ta Rudé armádě, která sklad 7 týdnů likvidovala;

22/6 – První poválečná členská schůze GCP - ve Společenském klubu v Celetné pod vedením Z.M.Havránkové. Spolu s GCP se účastnili též členové GKL a GKT. Po návratu z koncentračních táborů byli srdečně přivítáni Dr.H.Tonder a A.Štika, který se posléze stal tajemníkem Golfového svazu ČSR – spolu s J.Charvát. Z posledního výboru zbylo z 12 jenom 5 členů; bylo zdůrazněno, že klub zůstal českým etc. Byla zvolena komise pro revizi členství (Dr.Černý, Dr.Hilbert, Dr.Tonder) a ke stávajícím členům VV GCP Z.H.Havránkové, Dr.Černému, Dr.Fahounovi, Dr.Klanovi a Dr.Petersovi byli dovoleni J.David, Dr.Hilbert, Ing.Horáček, Dr.Němeček, E.Oppel a Dr.Tonder;

Hano Tonder, vítěz Mezinár. amat. mistrovství, přijímá pohár
T. G. Masaryka. Zleva: H. Tonder, Ing. J. Charvát, pl. O.
Machová, bar. Fr. Ringhoffer.
Sport. revue (Praha). Foto Ing. Strobach.

Obrázek 14

Obrázek 15

24/7 – obnoven provoz klubovny a restaurace;

18/8 – vzato na vědomí, že Ing.J.Charvát ke 30/7 rezignoval na funkci sekretáře klubu; byla uzavřena smlouva s novým tajemníkem Koželuhem, zvýšen plat greenkeeperovi J.Truhlářovi a věková hranice pro juniory stanovena na 25 let, pro dorost na 18 let aj.;

22/8 – XVIII. valná hromada GCP v Palace Hotelu – referát Ing.J.Charváta o činnosti GCP během okupace; bylo schváleno hospodaření od r.1942. Z.M.Havránková zvolena čestnou předsedkyní; novým předsedou Dr.J.Hilbert, členy výboru Dr.T.Černý, Ing.B.Gross, F.Anýž, Dr.Z.Klan, Dr.Z.Peters a Dr.H.Tonder;

1/9 a 7/9 – vydán oběžník pro členy ohledně provozu klubovny, restaurace a přijímání nových členů;

5/11 – problematika „usměrňování caddies“ (musí odevzdávat nalezené míče, bude jim v určitých časech povolena hra apod.)

1946

18/2 – Příprava nové sezóny a finance (subvence), etiketa, příprava hřiště atd.;

12/4 – „Zahajovací večer sezóny 1946“ v Autoklubu;

26/6 – XIX. valná hromada GCP v Klánovicích – řešeny především otázky hřiště a úpravy Stanov; výbor rozšířen o min. Pietora, taj. Lichnera, Dr.Ruhmanna, Dr.Bertla, tov. Davida, Dr.Hubeného-Bělského a tov. Jelena;

14/9 – Informace o zájezdu do Švýcarska, přípravě hřiště na Mistrovství a nutné výchově „caddies“, jejich mistrovství a potřebě „caddie-mastera“; 17/10 – otázky „řádu pro caddies“; 9/12 – „Zimní škola“ v restauraci U Vejvodů;

17/10 - Amatérské mistrovství ČR o Masarykův pohár.

1947

22/2 – XX. Valná hromada GCP v SIA – schválení běžných zpráv, hlavní bod programu. změna stanov - schváleno;

27/2 – Společenský večer v Národním klubu na příkopech;

12/3 – 15/4 – 29/5 – o provozních záležitostech a neukázněnosti nosičů (bratři Vostárkové a B.Landa na 1 měsíc vyloučení z klubu);

10/9 – mimořádná valná hromada GCP v SIA zvolila nové vedení: předseda Dr.J.Skalický, místopředsedové JUDr.J.Hochman a JUDr.J.Hilbert, jednatel Dr.J.Fürst, pokladník J.Citta, členové Dr.I.Pietor, J.Lichner, JUDr.H.Tonder, J.Šimůnek, E.Cífka, Ing.B.Gross, Dr.Ing.J.Charvát, Dr.J.Kalmý, Dr.Z.F.Klán, Dr.Ing.J.Kubelík, F.Stejskal, Dr.J.Stome a J.Jelen;

Zájezd do Švýcarska (nominováno reprezentační družstvo ve složení: H.Tonder, K.Hynek, F.Stejskal, Z.Peters... na fotografii však namísto K.Hynka je V.Krejčí a nehrající kapitán Ing.Charvát;

Obrázek 16

16/9 – problematika přijímání „caddies“ za členy klubu – rozhodnuto přihlášky odložit; nosiči B.Landovi byl zakázán přístup do klubu, Myškoví udělena pokuta;

7/10 – mimořádná valná hromada GCP v SIA – ke schválení Programového prohlášení a volbě rozhodčího soudu, bilance hospodaření však nebyla schválena – nutná další schůze;

1/11 – schválen plán na úpravu jamek č. 10, 15 a 18 v rámci výstavby 2. devítky; informace o následcích 5 lesních požárů kolem trati etc.;

18/11 – mimořádná valná hromada GCP v SIA – schválení revizních zpráv o hospodaření (k 10/9), stav: 220 členů.

1948

13/1 – vymáhání pohledávek, mj. rozhodnuto neuhradit poslední faktury arch. V. Fürthovi;

17/2 – úspěšný ples v Národním klubu pod záštitou J.Masaryka;

24/2 – rezignoval tajemník Koželuh, nová smlouva uzavřena s V.Reiským; příprava valné hromady;

28/2 – XXI. valná hromada GCP v SIA – zprávy jednatele Dr.Fürsta, předsedy STK Dr.Tondera (3 nové jamky připraveny k osetí a otevření v létě); hospodáře Dr.Kalného, pokladníka Citty i revizora Grégra schváleny; Namísto voleb nových orgánů se však konstatuje: „Další bod programu nebyl proveden vzhledem ke změně poměrů ve sportu v lidově demokratické republice a jednatel oznamuje, že byl ustaven Akční výbor Golfového svazu, který na své ustavující schůzi dne 1. března 1948 stanoví akčního výbor GCP. Tento akční výbor, po provedené očištění klubu, navrhne kandidátku nového výboru a rozhodne o dalších opatřeních ve vedení klubu.“

8/3 – předseda „Akčního výbor GCP“ Karel Hynek rozesílá pozvánku na Mimořádnou valnou hromadu dne 24/3 (s programem sloučení Golf Clubu Praha a Českého golfového klubu);

24/3 – společná valná hromada GCP a ČGK v paláci SIA – sloučení v Český golfový klub a zánik Golf Clubu Praha, veškeré klíčové rozhodování nadále vyhrazeno pouze „Akčnímu výboru ČGK“ (K.Hynek, A.Štika), běžnou agendou byli pověřeni činovníci tzv. „Správního výboru“: K.Hynek – předseda, A.Štika – úřadující I. místopředseda, Dr.Ing.J.Kubelík – II. místopředseda, Dr.J.Fürst – jednatel, A.Hirt – pokladník, A.Štika – kapitán, Ing.Z.Ander – zapisovatel, členové – E.Grégr, K.Kinkor, A.Polák, Dr.H.Tonder, revizoři účtů - M.Sommerschuh a E.Cífka. Zápis i usnesení končí výzvou: Apelujeme na všechny členy, aby se zúčastnili prací na úpravách hřiště v Klánovicích. Naším stěžejním úkolem je zařadit golf na čestné místo mezi ostatní sporty – pomozte nám všichni... Golfu zdar! Za Akční výbor ČGK: K.Hynek – předseda, A.Štika – jednatel“.

K. Hynek, vítěz III. výročních závodů Sport. revue (Praha). Foto G. K. T.

Obrázek 17

1949

Sportovní akce ČGK: memoriál generála Bílého, dále Mistrovství caddies, turnaj Eclectic a Jamkovka čtyřher;

Všechny aktivity ČGK se již odehrávaly pod hlavičkou Sokola závodu J.Švermy (česky: Waltrovky v Jinonicích), ale ani tento pokus o navázání „družebního“ vztahu s výrobním závodem neposkytl klubu dostatečné dobové mimikry ani alibi, ospravedlňující existenci golfu jako takového;

Československý svaz golfu byl nahrazen Ústředím golfu ČOS (tajemníkem A.Štika). Jeho „Výzva golfovým oddílům, aby nahlásily ústředí svoje sportovní programy na r. 1950“ byla zřejmě již jen platonickým aktem...

Úřední ukončení činnosti a likvidace hřiště

1950

22-23/4 Memoriál obětí nacismu (mistrovství republiky družstev); V červnu – utkání GKL vers. ČGK (družstva B); na podzim ještě Mistrovství caddies – ale ani tento rádobý pokrokový, novým vedením v „třídním boji“ intenzivně využitý, resp. zneužitý faktor, nedokázal odvrátit historickou porážku pražského golfu „an sich“;

Následovalo úřední ukončení činnosti „ZS J.Švermy – oddíl golf Klánovice“ a uzavření hřiště; klubovna byla zabrána vč. golfového vybavení členů... Bezprostřední příčina nikdy nebyla přesně objasněna – připisuje se „vnitřnímu napětí uvnitř klubu“ a „třídní averzi místní lidosprávy vůči golfu“... Na vině, zkrátka a jednoduše řečeno, byly deformované mezilidské vztahy – zloba, závist, zášť etc.

Obrázek 18

1951

Na první pohled úspěšný pokus Františka Doležala z býv. oddílu golfu ZS J.Švermy o „oživení mrtvoly“: Založení Oddílu golfu při TJ Sokol Újezd n/L – bylo ústředním tajemníkem ČOS povoleno! Hřiště bylo na to konto operativně zrekonstruováno v rozsahu 12 jamek (šest připraveno k osetí)...

1952

27/5 – usnesením předsednictva ÚV Sokola „uloženo oddíl zrušit a hru na pozemcích střediska ČOS v Klánovicích nepovolit“ s odůvodněním, že tento sport není v organizaci Sokol provozován. Stejným rozhodnutím (zřejmě) bylo zrušeno i stávající „Ústředí golfu ČOS“ včetně funkce ústředního tajemníka;

1/6 – na základě pozvání na (Sokolem Újezd n/L naplánované) „slavnostní znovuotevření hřiště v Klánovicích za účasti starosty ČOS“ se do Prahy vypravilo i osmičlenné družstvo karlovarských golfistů, ale – jak píše O.Řezáč: „...z radosti sešlo a smutni vracíme se domů – nezachráněno!“;

17/7 – odpověď Státního úřadu pro tělovýchovu a sport na stížnost ze dne 6/6 vůči uvedenému rozhodnutí z 27/5, kterým se zrušení golfového oddílu odůvodňuje – a doporučuje se (citujme doslova): „sovětská lidová hra gorodky jako vhodná zejména pro starší lidi. Jistě by i mezi vašimi příslušníky našla velkou oblibu a našli by v ní takovou náhradu za golf, takže by si na něj ani nevzpomněli... V zastoupení náměstka ministra (poznámka překladatele: ministra informací V. Kopeckého v Gottwaldově vládě) podepsán: Rotta.“

... A tak se - takovýmto negramotným přípisem - uzavřela první kapitola existence golfu v Praze. Koncem srpna bylo klánovické hřiště rozoráno. „Zdali to bylo před či po ‚zásadním kritickém projevu‘ ministra národní obrany Alexeje Čepičky ze dne 28. srpna 1952, ve kterém vyzval k ‚nesmiřitelnému boji ve všech orgánech tělovýchovy a sportu proti kapitalistickým a buržoasním názorům a ke skoncování s individualistickým pojetím sportu‘, je již nepodstatné“ – píše P. Sedlák v Historii Golfu z r. 2004. Klubovna byla předána k dalšímu využití jako školící tělovýchovné středisko, později určené pro soustředění fotbalové reprezentace. Zachována byla pouze část dráhy č. 1, na které bylo následně vytyčeno fotbalové hřiště. Členové Golf Clubu Praha, zlikvidovaného formálně již v březnu 1948, skončili tak v r. 1952 s golfem i fakticky. Kompletně rozkotáno bylo dílo celé jedné (zakladatelské) golfové generace.

Osobnosti podílející se na pádu Klánovic

Karel Hynek

To, jaká byla cesta Karla Hynka ke golfu a do kroužku třemšínských golfistů, se můžeme pouze domnívat. K. Hynek bydlel v Motole a zřejmě i zde se naučil hrát golf. V době založení kroužku měl již desetiletou praxi. Zřejmě byl přirozeně nadaný pro golfový švih, protože jej zvládl velmi precizně a ve své době byl považován za nejstylovějšího golfistu. K. Hynek nebyl předválečným členem GCP a v Motole působil zřejmě jako pomocník místních anglických profesionálů. V roce 1933 mu však výbor z nezjištěné příčiny zakázal vstup na hřiště i do klubovny a tím zřejmě jeho působení v Motole skončilo.

V roce 1935 se jako profesionál zúčastnil otevřeného mistrovství ČSR v Mariánských Lázních, a to jako trenér Golfového klubu Líšnice. Existují záznamy o jeho přítomnosti v líšnické klubovně i jeho fotografie spolu s líšnickými caddies. V roce 1936 však již působil v Třemšíně a v Líšnici hrál za Třemšín pouze při meziklubových utkáních. Pracoval jako redaktor rodinného týdeníku Ozvěny domova i světa, vycházejícím ve Vydavatelství Politika.

Za války se začal postupně sbližovat s GCP. V r. 1940 si podal přihlášku za člena, načež mu byla povolována na základě opakovaných žádostí hra na klánovickém hřišti. Později byl vyzván k tomu, aby se coby „amatér-trenér“ ujal výuky nových členů. V r. 1943 mu bylo – jako druhému našemu hráči v historii – sníženo vyrovnání na „scratch“. Ještě v tom roce však musel žádat o povolené ke hře, z čehož usuzujeme, že jeho přijetí do klubu se vleklo. Záhy po obnovení činnosti v r. 1945 byl zřejmě formálně přijat, neboť již v září t.r. byl přizván do green-committee a přijal funkci tiskového referenta GCP.

Těžko dnes soudit, zda byl ve svých dalších aktivitách, jež v březnu 1948 vyvrcholily „vyakčněním“ GCP, veden touhou po osobní kompenzaci „starých křivd“, jež mohl pociťovat vůči jeho bývalému vedení, či zda plnil funkci představené „páté kolony“ Českého Golfového Klubu, s jehož předsedou A. Štikou svoji činnost, vedoucí k ovládnutí GCP, dlouhodobě úzce koordinoval. Ideologické motivaci by nasvědčovalo jeho promptní jmenování předsedou akčního výboru GCP a všechny následné kroky, které z titulu samozvaného „lidového komisaře“ činil.

Odměnou za to, že pod nový subjekt předvedl veškerý majetek GCP – zejména nové hřiště v Klánovicích včetně kompletní (přispívající a pracovitě) členské základny-, mu byla vedoucí funkce a prakticky neomezená rozhodovací pravomoc, kterou začal bez rozpaků a bez zábran uplatňovat i vůči těm představitelům GCP, jimž měl být za co vděčný. Paradoxně se o čerstvě nabytou vládu nad pražským golfem musel brzo začít dělit se sokoly a zanedlouho se jí zcela vzdát ve prospěch ideologie, které sám sloužil...

Artur Štika

Artur Štika byl natolik výraznou a přitom složitou osobností, že jej nelze charakterizovat jednou větou. Jako všestranný sportovec „v krátkém čase načerpal pozoruhodné znalosti o technice golfu a golfové architektuře“, napsal o něm I. Vávra. S velkým citem pro věc rozpoznal nejen golfový talent K. Hynka, zrovna tak jako jeho averzi vůči vedení GCP, ale i silně levicovou apetenci, což vše dokázal v poválečném období dokonale fruktifikoval.

Golfový klub Třemšín, jehož byl zakladatelem i jediným předsedou, přestal de facto existovat na přelomu let 1942/1943. Tuto prázdnou schránku v létě 1946 přejmenoval na Český golfový klub a s pomocí K. Hynka – tou dobou již funkcionáře Golf Clubu Praha – postupně neformálně integroval do kunovického života. Využíval k tomu i váhu své sekretářské funkce v rámci Golfového svazu ČR, kterou zastával nejprve po boku Ing. J. Charváta a později už jen sám. Virtuální klub, reprezentovaný charismatickým předsedou s kulatým razítkem a luxusními dopisními papíry, byl v l. 1946-1947 formálním pořadatelem dvou „tradičních“ turnajů, kterých se ovšem stejně účastnili především členové GCP a GKL. O žádné další aktivitě není nic známo...

Strategickým cílem budoucího „diumvirátu“ Štika – Hynek bylo získat kontrolu nad klánovickým hřištěm. To však nebylo jednoduše proveditelné. Bránily tomu především stanovy GCP, od svého vydání v r. 1926 (po zásadních úpravách v l. 1935 a 1947) koncipované tak, aby bránily nepřátelskému převzetí klubu zevnitř a tím znehodnocení vložených prostředků. Akcionářský princip rozhodování prakticky bránil novým (potažmo nemajetným) členům, aby zásadně ovlivňovali volby či klíčová rozhodnutí včetně změn stanov. V demokratických volbách zkrátka nebylo možné dosadit do vedení GCP žádné „bílé koně“.

Uvedené principy byly pravidelným jablkem sváru, kdykoliv se jednalo o (ne)příjmení „caddies“ a jejich disciplinárních prohřešcích. Uvedenou slabinu se snažil A. Štika využít nábořem těchto mladých (a často velmi talentovaných) golfistů do řad členů ČGK.

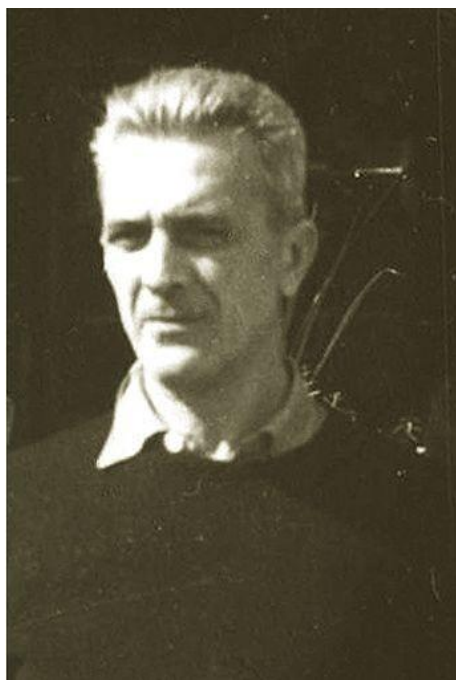
K. Hynek jim z pozice staršího trenéra poskytoval „politické školení mužstva“ a i jinak posiloval jejich třídní uvědomění v pevném přesvědčení, že tím prohloubí vnitřní pnutí v rámci GCP, což nakonec přispěje k jeho kolapsu. Samozřejmě tomu nahrávala jak situace uvnitř klubu – nervózní a rozhádaná členská základna nebyla v r. 1947 ani napotřetí schopná schválit zprávu výboru o hospodaření za předchozí období -, tak i všeobecně nesnášenlivé klánovické prostředí, do něhož se všechny popsané problémy pružně přenášely.

Situace se však zásadně změnila začátkem r. 1948. Dějiny naservírovaly „zájemcům“ klub jako na stříbrném podnosu. A stačilo k tomu tak málo: na pozadí vnitropolitického převratu si únorová valná hromada GCP „vzhledem ke změně poměrů ve sportu v lidové demokratické republice“ neodvážila svými šestnácti přítomnými členy demokraticky a řádně zvolit nové orgány klubu. Týden na to se Karel Hynek prohlásil za předsedu akčního výboru GCP (resp. Byl do této funkce k 1. březnu 1948 jmenován akčním výborem Československého svazu golfu) a z nově nabyté „pravomoci“ svolal na 24.3.1948 mimořádnou valnou hromadu GCP s jediným bodem programu: sloučení Golf Clubu Praha s Českým golfovým klubem a přijetí jeho stanov za vlastní. Do vedoucích funkcí byli „zvoleni“ –jak jinak- Karel Hynek jako předseda a Artur Štika jako úřadující místopředseda.

Staronový subjekt se ještě dva roky zamítal v marných pŕtkách s představiteli Čs. Obce sokolské, přijal postupně „ krycí“ název Sokol ZS J. Švermy, ale činnost mu tak jako tak byla komplikována.

Pro A. Štiku, který se z generálního sekretáře ČGS stal tajemníkem Golfového ústředí Sokola, to muselo být hlubokým životním klamáním. Na jeho adresu je třeba poznamenat, že se – na rozdíl od předsedy ČGK – zachoval se staré garnituře funkcionářů relativně slušně. Vypracoval objektivně kladné kádrové posudky ve prospěch Z. M. havránkové a Ing. J. Charváta (i když v případě dlouholetého sekretáře klubu nedokázal zabránit blamáži s jeho vyloučením během fatálního léčení v tuberkulózním sanatoriu ve Vyšných Hágách). Zasadil se o převod všech bývalých zaměstnanců GCP do nových struktur a o jejich důchodové zabezpečení...

Z pozice nevyššího činitele organizoval veškerý golfový život v ČSR, často publikoval a i jinak se snažil golf v očích veřejnosti obhájit. Navzdory veškerému úsilí však byla činnost Golfového oddílu při ZS J. Švermy v r. 1950 pozastavena. Štika se ji za pomoc několika odvážlivců v r. 1951 pokusil obnovit pod hlavičkou Sokola Újezd n. Lesy. Ač to bylo ústředním tajemníkem ČOS písemně přislíbeno, v r. 1952 už to Státní úřad pro tělesnou výchovu a sport (potažmo Ministerstvo informací V. Kopeckého v Gottwaldově vládě) definitivně zakázal. Přispěly k tomu nejen „objektivní“ vnější okolnosti, ale i „subjektivně“ deformované mezilidské vztahy v Klánovicích. Pro Štiku to znamenalo neslavný konec funkcionářské kariéry. Nicméně nadále aktivně pomáhal obnově golfu v K. Varech. Zůstal uznávaným golfistou, respektovaným i těmi, kdo byli zlou dobou osobně postiženi

Obrázek 19

Zde bych uvedla několik shrnujících informací ke Klánovickému hřišti a dále pak k tzv. novému motolskému hřišti. Čerpala jsem zejména z vyprávění svědků.

Klánovice

Klánovické hřiště GCP bylo vybudováno velmi rychle-v předvečer II.světové války podle projektu Ing. J. Charváta. Fatální okolnosti jeho poválečné likvidace jsou jedním z kamínků do pestré klánovické mozaiky. K obvykle tradovaným mýtům patří, že bylo v rámci třídního boje zlikvidováno. Pravda je, jak už to bývá, trochu složitější a maličko jiná. Z archivních dokumentů vyplývá, že rozhodujícím impulsem k likvidaci klánovického golfu byla vnitřní nevraživost mezi místními obyvateli, jimž historie zpřeházela role, i třídní rozbroje uvnitř GCP.

Státní úřad pro tělovýchovu a sport, prostřednictvím ústředí Československé obce sokolské, nedisponoval takovou silou, aby golf systémově vykořenil. Nepodařilo se mu to v západočeských lázních, ani v nedaleké Líšnici. Když k tomu ale dostal příležitost – rád vyslyšel rozhořčený hlas lidu- četné stížnosti klánovických občanů, odsuzující petice, denunciační dopisy i anonymní udání, volající po likvidaci střediska buržoazního sportu.

Nový Motol

Dnešní Mistrovské hřiště ČGF je dílem několika generací členů TJ Golf Clubu Praha, z nichž první se po roce 1969 zasloužila o obnovu pražského golfu. Pro výstavbu hřiště bylo vytipováno několik lokalit: dostihový areál ve Velké Chuchli, zemědělské pozemky v Hradištku pod Medníkem, lesopark v Hostivaři, bývalé Ringhofferovo hřiště u Vel. Popovic a bývalé hřiště v Klánovicích. Nakonec se jako životaschopné ukázalo využití motolského cvičiště vysokoškolských vojenských kateder v prostoru Na hliníku-nad tramvajovou remízou a Motolskou vozovnou, na dohled od starého hřiště, pod tlakem opuštěného v roce 1938.

Po roce 1970 byla připravena a realizována I. Stavba (infrastruktura a klubovna), po roce 1975 pak II. Stavba (jamkoviště a zatravnění). Vše svépomocí v rámci tzv. „Akce Z“. Komisi výstavby od začátku vedl a stavbu jako předseda klubu dokončil Ing. Květoslav Kaprál. Územní rozhodnutí bylo vydáno v roce 1972, rok nato začaly stavební práce.

Klub měl kolem 50 členů a ve dvou buňkách vlastnil, dle svědectví Kamila Piláta: 2 kolečka, 3 krumpáče, 4 hrábě a 8 lopat. 1973 byla zakoupena starší sekačka a nastoupil první greenkeeper Sandy Kratochvíl. Na provizorní jamkoviště se hrálo od roku 1976, kdy se též konal první turnaj, znormováno bylo však až po roce 1980.

Ze soukromého archivu Pana Kamila Piláta

Historie stavby Golf Club Praha – Motol

Původní historické devítijamkové hřiště GCP bylo vybudováno a otevřeno roku 1926 v motolské kotlině přibližně na místě současně Fakultní nemocnice a části okolí bytové zástavby. Těsně před 2.sv. válkou v souvislosti s nutností postavit na tomto místě urychleně nemocniční objekty bylo hřiště zrušeno a GCP převedl svou činnost do Klánovic, kde již bylo realizovaná polovina z přípravného osmnáctijamkového hřiště a moderní klubovna. Po válce v roce 1946 byl provoz obnoven až pokračovala postupná výstavba dalších jamek. Činnost hřiště a GCP ukončilo rozhodnutí orgánů Komunistické strany Československa v roce 1952.

Golf Club Praha byl obnoven jako tělovýchovná jednota Československého svazu tělesné výchovy ustavující schůzi až 12,2,1969. Součástí jeho programu se stala výstavba hřiště pro které bylo nutno najít vhodnou lokalitu. Postupně se prověřovala možnost postavit hřiště ve Velké Chuchli, Hradištku u Štěchovic, Velkých Popovicích a až na konec bylo rozhodnuto vybudovat hřiště v Motole za předpokladu že současněmu uživateli pozemků vojenského cvičiště studentů pražských vysokých škol kterým byla vojenská katedra University Karlovy a ČVUT budou poskytnuty náhradní pozemky v Suchdole u Prahy.

Na stavbu hřiště byla vypracována architektonická studie a potřebná technická dokumentace a řada dalších upřesňujících projektů, protože stavební úřad města Prahy neměl porovnatelné podklady ze stavby jiných hřišť. Posuzování a schvalování projektu trvalo více než dva roky a stavba byla zahájena na jaře roku 1972 po vydání územního rozhodnutí, které schválilo osmnáctijamkový areál a stanovilo postupné ukončování provozu vojenského cvičiště.

Pozemky které jsme převzali byly nepředstavitelně devastované předchozími uživateli, na celé ploše byly hluboké zákopy, skládky kamenitých vykopávek, betonové základy po protistových dělech z války, rozpadlé dřevěné objekty apod. Celá stavba vlastního hřiště byla od začátku do konce prováděna svépomocí členů jejichž počet byl zpočátku kolem 20 a po dokončení nepřesáhl 100.

Nejprve bylo nutné vypůjčenými stroji vyrovnat terén hracích drah a jamkovišť a zrušit veškeré vojenské okopy a zákopy pro děla a tanky. Celé území dnešního hřiště bylo kolíky rozděleno na Clary ve kterých členové napřed ručně vybrali kameny a následně hráběmi připravili plochy pro osetí.

Postup práce na rekultivaci přesvědčil funkcionáře ČSTV a OVN Praha 5 o tom, že devastované území mizí ale tímto postupem je cíl v nedohlednu. Postupně jsme dostali dotaci v akci „Z“ což znamenalo materiál v ceně kolem 800.000 Kč s tím že další svépomocnou brigádní činností musí být vytvořena „hodnota díla“ přesahující 2mil. Kč. Výsledkem této akce bylo, že jsme za peníze zakoupil nový montovaný objekt používaný jinak jako zařízení staveniště na větších stavbách a tento po neščetných modernizacích i neodborných přestavbách slouží dodnes. Pár korun zbylo na první jinde vyřazené sekačky a celá stavba pokračovala dále stejným tempem i „ruční mechanizací“.

Provizorní provoz byl zahájen v roce 1975 a ke skutečnému otevření greenů a znomování došlo až v roce 1977. Plynulou návaznost stavby druhé devítky narušila realizace silniční spojky Motol – dálnice D5 a tím se také historie stavby uzavřela.

Driving range

V době stavby v Evropě nebyly driving range obvyklou součástí hřiště a v ČSR žádný neexistoval. Teprve konce osmdesátých let minulého století začala masová stavba cvičných ploch, která na našem hřišti přinesla jedinou podstatnou změnu od jeho vzniku.

Původní jamka č.1 se hrála od klubovny na současný green č.3 jako par 4 s doglegem vlevo. Jediné možné místo pro driving range a cvičné plochy představovala současná orientace a kapacita což si vyžádalo přechíslování jamek a vybudování odpaliště současně jamky č.3. Celkový par hřiště se tak z původních 36 (72) snížil na současných 35(70).

Ze vzpomínek pana Piláta

Dopisy s kamarádem Františkem

Františku,

Vybral jsem ze svého archivu údaje, které jsi postrádal pro připravovaný článek do Zpravodaje a snad Ti trochu pomohou dát dohromady konečně něco obsáhlejšího a hlavně pravidelnějšího, než-li jsem měl možnost doposud číst...

TJ Golf (původně Golf club) Praha vznikl, ustavující schůzí dne 12.2.1969 – to vím naprosto přesně, protože mne tam přivedl Josef Dauš aby mne představil jako architekta který pracuje na urbanistických řešení tělových. Zařízení a tam mi byla nabídnuta odměna za vypracování projektu hřiště. Tehdy ovšem nikdo nevěděl kde by hřiště mělo vzniknout protože vojen, cvičiště v Motole kam již tehdy dnes „mechem porostlí golfisté“ chodili cvičit a ztrácet míče se zdálo nepřekonatelnou překážkou, nikdo nevěřil že by se to dalo „vyúradovat“. Tehdy jsme nic konkrétního nedohodli ale stal jsem se díky té návštěvě zakládajícím členem. Kromě mne na této schůzi se současných více než 200 členů TJ nebyl nikdo... !

V tom prvním roce se nic zvláštního nestalo, kromě jednání která vedl tehdejší (první) předseda TJ M. Hamáček se Stát.závodistištěm v Chuchli kde hodlal využít vnitřní plochy pro devítijamkové hřiště. Spolupráci na tomto záměru jsem odmítl, protože jsem z praxe věděl,že nemá sebemenší reálnost a také to zamítl hygienik i majitel nakonec pochopil že touto symbiózou těžko něco získá kromě problémů s golfisty. (zajímavé je,že stejnou problematiku se pokoušelo JZD Agrokombinát Slušovice kteří se mnou jednali v roce 1984 ve snaze objednat projekt ale opět jsem odmítl, protože zde navíc díky klopené dráze a jezírkům uvnitř nebyla prakticky plocha ani na 6 jamek. Vzal to M. Moučka ale neuspěl, protože jsem slyšel,že si to rozmysleli)

Konkrétní podobu získaly záměry na pražské hřiště v roce 1970. Jendak se TJ GCP spojil s odd. golfu Slavia Praha IPS a potřeba vlastních podmínek se stala naléhavější pro širší okruh členů, zejména na pak ale osobností Míly Plodka jako nového (druhého) předsedy TJ a současně ČGS možnost jednat s představiteli NVP, ONV 5 a OV KSČ v Praze 5. V úvodu roku jsme museli absolvovat ještě jeden z nereálných záměrů opět v iniciativě M. Hamáčka a to Hradištko pod Medníkem u Štěchovic. Byl to sice zajímavý terén s patrně nejlepšími klimatickými podmínkami ve středních Čechách, nakonec vzdálenost se od Líšnického hřiště příliš nelišila ale zájmy plemenářského podniku byly mnohem silnější než naše argumentace. Dále jsme zvažovali pochopitelně Klánovice (obnovu a rozšíření), lesopark Hostivař (ten považuji dodnes za nejlepší lokalitu pro golf V Praze) i „Ringhoferovy“ Velké Popovice. Protože však Plodkova snaha nabývala na intenzitě stejně jako naše schůzky dal jsem v tomto roce dohromady veškeré podklady a navštívil jsem většinu pamětníků pražského hřiště z 20-30 let karlovarské a korespondoval jsem s Ing. Uiseslarem, který v té době byl v přípravě mnohem dál. Z těch co mi měli co říci bych rád jmenoval především Mildu Boušku a Otu Řezáče. Byla sice řada dalších o kterých jsem slyšel,že mohou poradit,ale jak to již v golfu chodí, si to nechali pro sebe. Díky dalším jsem získal několik desítek KG použitelné i bezcené literatury bohužel pouze anglické a protože mám jen běžné hovorové základy prokousával jsem se tím více než 5 let.

Mezitím GCP získal jako člena a hned i předsedu komise výstavby ing. Kaprála, který na sebe vzal veškerou práci, kterou již Plodek nemohl dokončit. Byl jednoznačně hnací silou v době, kdy se záměry, studie i prováděcí projekty projednávaly a přesto, že jsme se později názorově rozešli v problematice detailní realizace i provozu TJ jsem přesvědčen, že bez jeho práce a aktivity v letech 70-75 by hřiště nevzniklo a jeho účast a podíl nebyly nikdy doceněny.

Koncepční práce začala v listopadu 1970 a v srpnu byla na světě první studie hřiště. Měl jsem tehdy jediného spolupracovníka Josefa Dauše kolegu z projektového ústavu se kterým jsem ale neměl možnost cokoliv konzultovat, protože „golfově“ to byl laik jako já a pokud šlo a golfisty kteří nám měli být oponenty tak ti zase nerozuměli tomu co jsme nakreslili. Problém je v tom, že každý kdo dovede zahrát hřiště pod 110 a má též všechny tři k životu důležité otvory abych se slušně vyjádřil běžnou frází, má schopnost se vyjádřit k jakékoliv jamce zejména však ke změnám které by on udělal aby to pro něj bylo lehčí. Bohužel jsem doposud nenašel jediného, který by dokázal změnit cokoli na schématu a urbanistické situaci aby tím jednak neměl z 18 jamek jen 16 nebo 17 nebo zcela nezničil krajinu co tam byla nebo má být. Vlastně jednoho jsem našel, ale to byl Frank Pennink, ale to byl zase víc architekt než golfer. Prostě jsem nenašel tehdy pomocníka, rádce, oponenta jen kritiky a ty co to pouze dovedli obrátit vzhůru nohama a pak to zase nedávalo smysl.

Územní koncept však byl hotov a podán k vyjádření 36 ! Složkám a organizacím jak káže stavební zákon. Řadě z nich to samozřejmě bylo zcela jedno ale námítky těch hlavních jsem překonávali i za cenu stížnosti do roku 1972 kdy po více než 11 měsících od podání návrhu bylo vydáno územní rozhodnutí které nás opravňovalo k převedení pozemků na TJ GCP a teprve teď jsme mohli vůbec uvažovat a přemýšlet kde vezmeme peníze na stavbu. Rauš v roce 1972 z klubu odešel a zůstal jsem sám na to nejhorší – ten koncept co na něj bylo vydáno územní rozhodnutí sice řešil hranice hřiště se všemi vztahy na přípojky energií, vyřešil i rámcově náklady, způsob rekultivace i řadu dalších problémů, které si již dnes ani neumím představit, ale neřešil to hlavní – architekturu hřiště. Jak jsem se snažil vysvětlit prostě jsem to tehdy neuměl, literatura neexistovala, oponenti byli pochybné kvality a ja se stále učil a učil a jeden koncept z druhým šel buď do šuplíku nebo do koše. A to byla ta chvíle, kdy se z golfového nebe objevil Frank Pennink. Tehdy jsem měl před jeho návštěvou smíšené pocity, věděl jsem, že je to jeden z 5ti nejlepších urbanistů na golfová hřiště na světě, ale také jsem věděl, že těžko pochopí problematiku návrhu a omezení který byla vydána pro úpravy v chráněném území. Měl jsem pro něj připraveny 4 varianty ale bez většího přemýšlení – poté co několikrát prošel celý pozemek – vytáhl tu ke které jsem se stále vracel ale doposud ji nedokončil. Problém jsme si již v klidu bez radilů vysvětlili a on jej vyřešil druhý den aniž by cokoliv na mém návrhu změnil. To byl mnohem větší kompliment než všechny ostatní kterých se sám od něho dostalo při následujících setkáních. Byl tedy rok 1973 a TJ GCP vlastnila dvě chatičky, 8 lopat, 4 hrábě, 3 krumpáče a dvě kolečka. Počet členů byl tak kolem 50ti. Koupili jsem si starší lištovou sekačku Terra co již v té době měl každý pořádný zahrádkář a začali svépomocí stavět hřiště. Potichu a bez projevů protože projekt byl podán ke schválení ale chyběly dvě nejdůležitější věci : peníze a stavební povolení. Těmi penězi myslím „investiční peníze“ tedy limit který má stavebník v bance a smí z něj proplácet práce a dodávky jiných organizací. TJ pochopitelně peníze měla, sice nic moc ale rozhodně více než má dnes na sportovní činnost. Legálně se z nich daly zaplatit takové jako byl

„zkušební provoz“ buldozerů po gen. Opravě a tak se na hřišti vystřídala řada mechanismů a hned bylo také co po nich uklízet. Dnes to zní neuvěřitelně ale v tomto roce bylo dáno „do provozu“ 7 ha trávy provizorních dráh!Z počty členů se na sbírání kamenů, hrabání a zase sbírání kamenů zúčastňovalo méně než polovina a dnes již není v TJ GP ani desítka pamětníků této doby. Byla to ale rozhodující etapa, která prokázala že hrstka pracovitých lidí dokáže výsledkem roční práce přesvědčit řadu funkcionářů že nemožné je takto možné i když to bylo mnohem těžší a složitější než-li se dá takto popsat. Když si totiž uvědomím, že tehdy dokázalo méně než 20 členů vytvořit hodnotu vlastní práce která mnohem převyšuje to co nyní „vytváří“ TJ GP s více než 200 členy nikoliv ročně ale za několik let je mi jasný i rozdíl v kvalitě členstva tehdy a dnes.

Měli jsem i prvního správce Sandyho Kratochvíla, jeho zásluhou přišli další stroje, dnešním pohledem sice nic moc ale již se pravidelně sekalo a hrálo. Toto poměrně krátké období rozhodlo o všem co je dnes běžnou realitou, samozřejmostí, že totiž hřiště existuje.

Docházelo i k prvním větším konfliktům, řada členů zejména těch kteří se nedokázali přizpůsobit a odpracovat povinné pensum brigádnických hodin odešla a ti co přicházeli se většinou dokázali přizpůsobit. Zejména v této době jsme získaly řadu členů, kteří hodně pomohli při další výstavbě.

V průběhu tohoto roku jsme ještě stačili připravit prováděcí projekt I. Stavby který byl již upraven na základě všech zkušeností, kterých jsme nabyli při řadě neúspěšných jednání na získání peněz na stavbu hřiště. Ubylo pracnosti při projektování, protože jsem již získal dost členů ke spolupráci a konečně jsem si připadal jako autor a vedoucí týmu. Předmětem 1 stavby byla realizace“ klubovny v dnešní podobě, všech inženýr.přípojek , sadový rozvod vody s hydranty u všech jamkovišť a dokončení úprav a zatravnění kompletních 9ti drah. Jamkoviště se do limitu nevešla a tehdy sni neměla pro stavbu vytvořeny podmínky. ONV 5 dotaci skutečně přidělil a do poloviny roku 1974 jsme dokázali prostavět 1,5 mil. A kromě části drah kde se rekultivace neujala jsme splnili veškeré sliby a závazky.

Koncem roku 1974 a celý následující rok 1975 jsme připravovali koncept i projekt 2 stavby představující nedodělky o kterých jsme věděli a hlavně celé konstrukce jamkovišť. Jako vždy po skončení některé dílčí stavby nastalo částečné uspokojení a počet členů ochotných pracovat se stále zmenšoval. Začaly zde působit i ostatní pražské oddíly platící členům většinu nákladů a nevyžadující nic zatím co u nás se vyžadovalo hodně práce a platila se jen zanedbatelná část sportovních výloh. Do této situace přišla realizace 2 stavby která tehdy prohloubila problémy ve výboru TJ i mezi členskou základnu natolik že se částečně s touto problematikou potýkáme dodnes. Nelze totiž získat kvalitní členy pro práci výboru i komisí, nikdy se již nepodařilo zcela jasné, že pokud většina členské základny je připravena pouze na start ke hře a pro vše ostatní má celou řadu objektivních omluv a důvodů jak se jim vyhnout nelze očekávat, že nějakým zázrakem vznikne orgán který toto všechno zajistí zvláště vidí-li každý že pokud ve slabé chvílce nekývne na souhlas při žádosti o pomoc v spolupráci bude nerušeně hrát protože doposud se vždy našli nějakí spasitelé,kteří to za cenu enormní opotřebovanosti vlastních nervů i ztráty většiny přátel zajistí, že to fungovalo.

Zde musím odbočit abych vysvětlil co této situaci předcházelo. Po smrti Míly Plodka ale vlastně již téměř o rok dříve fakticky převzal předsednickou štafetu Sláva Kaprál jako třetí

předseda zdědil problémy, dluhy a další dva oddíly které situaci jenom komplikovaly. Výbor vydržel vždy jen jedno funkční období správci hřiště ani to ne a nepomohlo ani ustavení dalšího výboru golfového oddílu ve snaze získat více členů pro aktivní a zejména řídicí práce komisích. Výsledkem však bylo, že okruh osvědčených funkcionářů se stále více zmenšoval a práce přibývalo úměrně s nárůstem stavebních prací a již i nároky na údržbu hřiště.

Tehdy jsme získali nabídku na ČSTV která vypadala zcela seriozně a mohla vyřešit všechny problémy co zde byly. Spočívala v dotaci 2 mil. Kč kryjící jak výstavbu jamkovišť tak další rekultivace na druhé devítce i části strojního parku. Přepracovali jsme projekt „udělaný“ pro akci „Z“ a pak začala „velká hra“ s nepěkným závěrem. Přidělení limitu bylo oddalováno téměř 14 měsíců, vždy si ale dokázali vymyslet nějaký nedostatek který jsme údajně nesplnili a po překonání každé překážky přispěchali s další. Vše vyústilo, když si již s námi nevěděli rady, v podmínku abychom prostavěli tento limit od srpna do února a každý z nás i od nich věděl, že to prostě nejde protože tvarování jamkovišť a setí spousty trávy v období listopad – únor prostě nejde. Navíc to byly investiční peníze a my měli smluvně zajištěné dodavatele na období které jsme již dříve s incest. odd. ÚC ČSTV dohodli. Pravdou bylo, že na základě našich hotových projektů a staveb. Povolení „drželi“ peníze nepřipravené investici a pak nám byla „vysvětlena“ důležitost stavby která nás v plánu nahradila i zdůrazněna naše neschopnost prostavět limit v zimním termínu protože prý nám všichni „fandili“.

Ta stavba pro jejíž důležitost a rychlost výstavby jsme se dostali zcela mimo plán ČSTV a nikdy již nezískaly jakýkoliv příslib či nabídku na spolupráci není dokončena dodnes – je to tenisová hala ve Zbraslavi a staví se více než 13 let. Ten soudruh co nám fandil je ve funkci dodnes, proto také to s investicemi ČSTV v Praze není tedy lehké ale také se nic nekazí.

Bylo tedy nutno se vrátit k „osvědčenému“ systému akce „Z“ pokud ovšem nám bude ochoten někdo něco dát. Osvědčenému proto, že nám sice přinesl veškeré hodnoty které jsme získali ale také byl spojen s tolika problémy a s takovou potřebou brig.práce že v situaci měnících se výborů a ochoty aktivitu jen hrát to bylo více než riskantní. Nakonec se jamkoviště touto formou realizovala, na řadu prací se „nedostávaly“ peníze, některé dodávky vrstev jamkovišť byly z nevhodného materiálu a většina prací zajišťovaných i profesionálně našimi členy byla pod heslem „za málo peněz vůbec žádná muzika“ vztahy zde dostaly poslední ránu a komisi výstavby se nepodařilo od roku 1978 dodnes vůbec ustavit. To již jsem byl mimo hru i já, pouze jsem vždy dodal potřebné výkresy nebo cokoli řešil ale již odmítal jakákoli rozhodování. V této době a touto stavbou také skončila veškerá výstavba hřiště a všechny další akce jsou již dílem iniciativních diletantů a nikdy nedokončenou destrukcí krajiny která bude pokračovat tak dlouho dokud nedojde dech různým „opravovatelům“ našich chyb a snahy aby kromě hřiště pro golf zde vzniklo něco dalšího co ovšem musí uživatel a návštěvník sám vycítit toto nelze vnucovat textem nebo slovem. Vím jen, že se to skoro podařilo ale za posledních 5 let to zase upadá.

Dnes bych prostě ke všemu přistupoval zcela jinak, ale zdůrazňuji, že ničeho nelituji a kdyby se čas o sobě vrátil zpět dělal bych to vše znovu.

Shrnuto a sečteno, nesplnil jsem asi Tvé očekávání že specifikuji hrdiny práce, kteří postavili hřiště a tiše odešli do ústraní. Těch co za ta léta kolem mne prošli a více či méně se

zapsali do análů bylo tolik, že bych ukřivdil všem ostatním kdybych uvedl pouze ty lépe zapamatovatelné. Jak jsem již uvedl nejsou již našimi členy a těch pár co to pamatují by žádné hřiště nepostavilo. A pokud jde o můj podíl nikdy by nevznikl, kdyby nebylo náhody že jsme se potkali s Daušem, kdybych neobdivoval Plodkovu dennodenní vůli udělat pro golf cokoliv a kdyby nebylo Kapralovy iniciativy a optimismu v době kdy se to zdálo zase nemožné. Spjoval nás cíl, který jsme v řadě detailů neviděli stejně a těsně před jeho dosažením nás vždy také rozdělil protože finale nebylo nikdy fair play. Snad proto, že jsem nedokázal v té době tolerovat „vady na kráse“ v jednání, vztazích snad i jediných prostředcích k dosažení jednotlivých cílů zůstal jsem sám a i když jsem dodnes zůstal a většina kterou teď postrádám odešla nepovažuji to za potvrzení správnosti svých stanovisek.

Proto si myslím že by tam neměli chybět právě ti předsedové Hamáček, Plodek, Kaprál kteří nestejným ale podstatným dílem se na realizaci podepsali, Synek Fr., který zajistil většinu strojů bez kterých by to bylo zase louka pro psy a já jako profesionál jsem jejich zásluhu mohl realizovat část svých představ o krajině s golfovým hřištěm.

Závěrem

Co uvést závěrem? Když už jsem věnovala této práci tolik času a energie, chtěla jsem aby se dala práce využít i v praxi, tj.např. u nás v klubu jako ucelený zdroj informací, např.při výuce dětí.A myslím, že se mi tento záměr podařilo částečně splnit, neboť jsem se dostala k informacím, které byly zcela nové a pro náš archiv určitě přínosné.V posledních třech letech jsme se věnovali zejména historii do roku 1948 a nyní začínáme shromažďovat maximum informací k nové éře Motola.Hodně k tomu přispívá pan Pilát a rovněž několik dalších.Problém je však v tom, že mnozí již nežijí nebo si už nic nepamatují.Písemností rovněž není mnoho nebo o nich nevíme.Je to ale asi jen otázka času a jistě se podaří dobře zmapovat i éru totalitního golfu.Já k tomu ráda svojí troškou přispěji, koneckonců osmdesátá léta si už sama pamatuji.

Seznam použité literatury

1. Sedlák, *Historie golfu v českých zemích a na Slovensku*, 1.vydání Praha:Svojtka, 2004
2. Vávra, „*Historie československého golfu*“, rukopis z roku 1983
3. Řezáč a Mikuta, „*70 let karlovarského golfu*“, elektronická reedice z roku 2011
4. Forgolf č. 10 ročník 2011, *Karel Hynek*
5. Tennis- Golf- Revue – 1928, 1929 (časopis spoluvydávan GCP)
6. Soukromý archiv K. Piláta
7. Archiv Golf Clubu Praha
8. Soukromí archiv Květoslava Kaprála
9. Policejní archiv
10. Státní archiv
11. Ramsey, *Tom Ramsey's World of Golf*, first published by Paul Hamlin Sydney 1977

Internetové zdroje

1. <http://www.golfarch.cz>
2. <http://www.golf.cz>

Seznam příloh:

Příloha č.1. „Tennis-Golf Revue“ - ukázka z časopisu

Příloha č.2: „Tennis-Golf Revue“ - ukázka z časopisu

Příloha č.3: „Tennis-Golf Revue“ - ukázka z časopisu

Příloha č.4: „Tennis-Golf Revue“ - ukázka z časopisu

Příloha č.5: „Tennis-Golf Revue“ - ukázka z časopisu

Příloha č.6: „Tennis-Golf Revue“ - ukázka z časopisu

Příloha č.7: „Tennis-Golf Revue“ - ukázka z časopisu

Příloha č.8: Listina oznamující konání ustavující valné hromady

Golf v Československu.

Golf vykazuje v posledních letech neobyčejný rozmach. Začal svůj vítězný pochod v Anglii, rozšířil se rychle do Ameriky, Francie, Německa a do všech ostatních kulturních států evropských a mimoevropských, takže, nehledíce ani k Anglii a Americe, kde tento sport pronikl do nejširších vrstev obyvatelstva, není ani na kontinentě významnějšího města, kde by nebylo jednoho nebo více golfových hřišť.

V naší zemi, sportovně jinak vyspělé, která dosáhla v mnohých sportovních odvětvích úrovně evropské, ba světové, a jejíž vlajka již několikrát byla vztyčena na stožáru olympijském, zůstal golf do nedávna téměř úplně nepovšimnut.

Jen v našich světových lázních byly již před válkou zřízeny golf-links, a to jednak ke zvýšení cizineckého ruchu, jednak na přímý nátlak lázeňských hostů — hlavně Angličanů a Američanů —, tedy více z důvodů materiálních než sportovních.

Vznikla tak celá řada hřišť jako v Mar. Lázních, Karlových Varech, Frant. Lázních, Pišťanech a v Tatr. Lomnici.

Význam hřišť v Mar. Lázních a Karl. Varech jest dán významem těchto světových lázní a stále rostoucím počtem návštěvníků ze zahraničí.

Golf-links v Pišťanech, zřízený sice již před válkou, ale ležící pak delší dobu ladem, jest nyní udržován správou lázní a bude tam letos pořádán mezinárodní turnaj za součinnosti amerických žurnalistů.

Stejně v Tatr. Lomnici byl již před mnohými léty založen golf-klub, který se však za války rozešel. Během letošního jara bude golfové hřiště, péčí správy státních lázní, vzorně upraveno, aby se i zde mohly konati turnaje.

Všechny tyto linksy jsou však jen sezonní a jsou frekventovány skorem výhradně cizinci. Nebylo a není tam klubů se stálým jádrem hráčů.

To bylo příčinou, že se golf v řadách našich lidí tak dlouho neujal. Nebylo tu iniciativy a nebylo tu golfového střediska, které může poskytnouti jen dobře vedený klub.

První pokusy o založení golf-klubu v Praze (na »Císařské louce« a krátce po převratu na ostrově za Stromovkou) vesměs ztroskotaly, takže Praha byla do roku 1925 bez golfového hřiště a klubu.

Teprve na podzim tohoto roku byla tato citelná mezera ve sportovním a společenském životě naší metropole vyplněna. Podařilo se získati neobyčejně vhodné hřiště u Motola, bylo započato s jeho úpravou, jakož i se stavbou moderní, pohodlné klubovny, a tak v březnu roku 1926 ustavil se Golf-Club Praha v čele s pp. Ing. Jar. Jahnem, Fr. Ringhofferem a teh. angl. vyslancem Sirem G. R. Clerkem.

Dnes má pražský Golf-Club již hodně přes sto členů, což dokazuje, že tento krásný a ušlechtilý sport dovedl si dobýti pevné půdy i v naší Praze a získá si zajiště vřelé sympatie i zájem stále vzrůstající.

Rok 1928 bude důležitým mezníkem v historii našeho golfu, neboť kromě shora vyjmenovaných turnajů v našich lázních, proponuje i pražský Golf-Club několik turnajů a hodlá uspořádati první interklubmatche.

Veškeré tyto přípravy pro nastávající golfovou sezonu jsou důkazem zvýšeného zájmu, což spolu se vzrůstem počtu aktivních hráčů dává tušiti, že začneme v golfu doháněti co bylo zameškáno. Nebude to věci snadnou, neboť dohánění sport, který v jiných zemích má již dlouholetou tradici, vyžaduje intenzivní propagace, cílevědomé práce a pevného vedení.

Ale pokrok, který byl učiněn v golfu v uplynulém roce, dokázal, že sémě, které bylo zaseto několika nadšenými průkopníky golfu, se již uchytilo a možno tedy doufati, že golf i u nás zdomácní, což pro jeho vysoce hodnotné vlastnosti sportovní a společenské by bylo lze jen vítati.

Cht.

Golf-Club Praha.

GOLF-CLUB PRAHA konal dne 20. ledna svoji řádnou valnou hromadu, jež se vyznačovala klidným a důstojným průběhem.

Po zprávách funkcionářů (ke kterým se ještě vrátíme) a po udělení absolutoria výkonnému výboru, bylo přikročeno k volbě čestného výboru a zvolení pp. Jan Masaryk, vysl. v Londýně, přímátor Dr. K. Baxa, Sir G. R. Clerk, amer. vysl. L. Einstein, Ing. F. Gross, Dr. O. Petschek, Dr. J. Preiss a gen. Zđ. Weinerek.

Vzhledem k rozvoji klubu v minulém roce, byla k návrhu výboru, jednomyslně odhlasována změna stanov, kterou se počet členů výkonného výboru zvýší ze 7 na 12.

Do tohoto výboru byli valnou hromadou kooptováni pp. řed. A. Hecht, Hans Petschek, Dr. J. Pick a Mir. Švestka.

Revisory účtů byli zvoleni pp. Dr. Brunclík a Dr. Proskowetz.

Po vyřízení ostatních bodů programu byla tato valná schůze krátkým doslovem předsedy p. Ing. J. Jahna skončena.

G O L F

Zahájení v Motole.

Golf-Club Praha zahájil v sobotu, dne 25. května oficiálně své znovuzřízené hřiště v Motole. Intimní tato slavnost měla dokonalý úspěch společenský a propagační. Ačkoli počasí nebylo nejpříznivější, byla již ve 4 hod. na terase před klubovnou k čaji shromážděna velmi četná společnost.

počtem diváků, předvedly skvělou exhibici.

Zvláště vynikající byly drivy Mr. Linacra, jenž třikrát dosáhl greenu. Kromě toho viděli jsme ještě velmi pěkné iron-shots p. Ringhoffera, drivy p. dra Ryznara, mashies pí. Lechnerové, spoons p. dra Rösslera a jistý putting pp. Lechnera a Švestky.

Účastníci exhibičního zápasu.

Sedící: Pí. Blochová, Fr. Ringhoffer, řed. Al. Hecht, pí. N. Lechnerová.
Stojící: H. Petschek, Dr. Boh. Ryznar, Ing. Teller, Mr. Turner, kons. Lechner, Qu. Bloch, Dr. Proskowetz, Dr. Rössler, Fr. Ringhoffer ml., Mir. Švestka a trenér klubu Mr. Linacre.

Za město Prahu byl přítomen primátor dr. K. Baxa, za min. zahr. vysl. Strimpl, za voj. zemské velit. gener. Zd. Weinerek, za zahran. zastupitelství italský vyslanec hrabě Wanutelli a vojenský attaché při italském vyslanectví s chotí, které za Golf-Club uvítali pp. předseda inž. Jar. Jahn, F. Ringhoffer, pí. Havránková, kons. Lechner a Mir. Švestka.

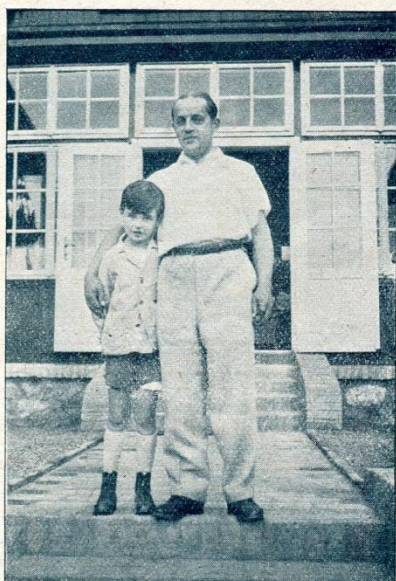
O 5. hod. startovaly dva teamy, vedené pp. Ringhoffery, kons. Lechnerem, dr. Ryznarem, řed. Hechtem, M. Švestkou, dr. Rösslerem a trenérem klubu Mr. Linacrem. Tyto dva teamy, sledované nevidaným u nás

Avšak i ostatní členové mužstev podali velmi dobrý výkon a jednotlivé zdařilé údery byly »galerií« kvitovány potleskem.

Kromě této exhibice hrálo se na hřišti pilně v menších a větších hloučcích, takže links poskytl velmi pestrý a radostný obraz. Radostný proto, že tento první větší podnik pražského Golf-Clubu názorně dokázal rostoucí oblibu golfu v pražské společnosti a byl zároveň důkazem, že není vzdálena doba, kdy bude možno i v Praze pořádati mezinárodní golfový turnaj ve větším rozsahu.

Cht.

značných finančních úlev, jako neplatí zápisného a členský příspěvek jest jím snížen na polovinu. Kromě toho jest několik míst úplně bezplatných. Nejsou tedy poplatky mnohem vyšší, než v mnohých tenisových klubech.

Golfový dorost.

»Jedna hůl stojí 300 korun.«

Trenér pražského Golf-Clubu prodává velmi dobré hole za 120—160 Kč.

»Golfová výprava a golfový dres patří jistě k nejnákladnějším sportovním dresům.«

Golfovou výbrou v ceně asi Kč 800.— (včetně toulce a míčků) pořídíte si jednou pro vždy, neboť vám vydrží celý život. Golfový dres předepsán vůbec není, vhodný jest každý sportovní úbor. Ale poněvadž každý — dáma nebo pán, ať již sport pěstující či nikoli — má jistě ve své garderobě nějaké šaty sportovního střihu, odpadá náklad na golfový dres vůbec.

»Golf jest jediná hra, kterou si člověk může hrát sám pro sebe a to je snad to nejpůvabnější na tom. Pro tuhle vlastnost je asi golf tak oblíbený v Anglii. Při kopané na př. musí lidé moc křičet a řvát a nadávat si. Proto je asi kopaná u nás tak rozšířena. Při golfu, když někdo řekne:

ty troubo, musí to říci sám sobě. To je asi druhá příčina, proč se u nás tak málo hraje golf.«
Podepisuji.

»Prozatím má asi golf dost málo vyhlídek na popularitu u nás.«

Doufám a těším se, milostivá paní, že nabudete brzy i v tom směru jiného názoru.
Cht.

Die Spielstärke deutscher Spieler.

Auf Grund der Ergebnisse des Jahres 1928 wurde folgende Rangliste rein deutscher Spieler zusammengestellt:

1.—3. Jungnickel, Hamburg, Dr. v. Limburger, Leipzig, Stefan Samek, Berlin, 4.—5. Hellmers, Bremen, Weyhausen, Bremen, 6.—8. Gerb, Berlin, Hagendorn, Kiel, Windels, Berlin, 9.—15. Guhl, Hamburg, Magnus, Berlin, Dr. Fritz Maier, Berlin, J. W. Meyerhof, Berlin, von Nolcken, Kiel, Schniewind, Eberfeld, Schwerdtfeger, Berlin.

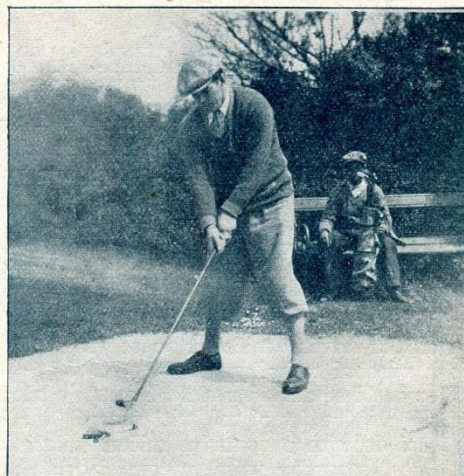
Der Unterschied in der Spielstärke der in einer Gruppe zusammengefassten Herren dürfte nicht so erheblich sein, dass eine Platzierung innerhalb der einzelnen Gruppen zuverlässig möglich erscheint.
Cht.

Amatérské mistrovství Anglie.

Anglický amatérský championát byl letos rozhodnut v Sandwiche mezi Tolleyem a Smithem. Boj byl neobyčejně tuhý. Zvítězil Tolley 4 a 3 nad svým soupeřem, který byl předcházejícím bojem s Američanem Dawsonem značně vyčerpaný.

Pocta Hagenovi a Duncanovi.

Moortown Golf Club, na jehož hřišti se konalo utkání o Ryder Cup, zvolil oba kapitány amerického a anglického teamu čestnými členy.

Býv. mistr světa v boxu G. Tunney při golfu.

OBSAH:

Gomez: Ça ç'était Paris.

Wimbledon 1929.

Utkání Československo—Německo (Davis Cup) v německém tisku.

Úřední zprávy Českosloven. Lawn-Tennisové Asociace.

Zprávy D. L. T. V.

Pražským tenisem.

Mimopražským tenisem.

Z celého světa.

Profesionálním tenisem.

Doplňek seznamu členů Čs. L.T.A.

GOLF

Cht: Po jarní sezoně.

Výbor Golf-Clubu Praha.

Cht.: K otázce nového míče.

Cht.: Revue časopisů.

Cht.: Die Spielstärk deutscher Spieler.

Vydavatel Karel Roth. — Tennis-Revue vychází čtrnáctkrát do roka. — Jed. čís. Kč 375. Předpl. se na rok Kč 45.—, na půl roku Kč 24.— s pošt. záslkou. — Nov. sazba pov. fed. pošt a tel. č. 64298-VII-28. — Tiskne Ed. Leschinger v Praze II., Štěpánská 38.

G O L F

Podzimní turnaj pražského Golf-Clubu.

Po letošním jarním meetingu napsali jsme na tomto místě, že není vzdálena doba, kdy bude možno i v Praze pořádati mezinárodní golfový turnaj. Dříve než jsme se nadáli, byla tato slova potvrzena při tur-

rem. O jeden úder a o šest za jedním z nejlepších hráčů střední Evropy při hře na 36 jamek, to jest velmi, velmi těsně. Zajímavá byla též vlajková soutěž, která se vydařila zvláště šťastným stanovením handicapu. Ví-

Účastníci turnaje Golf Clubu, Praha.

naji, který se konal ve dnech 11.—13. října na motolském hřišti. Tento turnaj, ač interní, měl účastí ing. Grossa z Vídně (který jest však členem Golf-Clubu Praha) jakož i jeho choť ráz mezinárodní. Ing. Gross, zkušený na nesčetných mezinárodních kolbištích, zúčastnil se všech konkurencí našeho turnaje a měli jsme tak dostatek příležitosti srovnati jeho hru s hrou našich čelných hráčů.

Turnaj tím vyzněl v největší golfovou událost, jakou kdy Praha viděla. Třicet hráčů v boji o krásné ceny, věnované členy klubu, lázeňskou správou v Píšťanech a firmou Dunlop. Celkem bylo hráno 8 konkurencí. Osm tuhých bojů, které svědčí o stálém vzestupu našeho golfu. Opět bylo zde dokázáno, kolik zajímavostí golf skýtá i divákům a že jest právě tak závodním sportem, jako každý jiný. Nerozhoduje jen technika, ale též nervy, ne výsledek jednoho kola, ale stálost formy. Bylo-li při approachingu třeba pětikrát znovu opakovati rozhodující kolo, aby bylo možno stanovití pořadí prvních tří hráčů, a byla-li tato rozhodující kola hrána za minimálního počtu ran, jest to našim hráčům výborným vysvědčením. Stejně potěšitelné jest, že ing. Gross zvítězil ve Švestkové poháru jen zcela těsně nad Fr. Ringhofferem ml. a H. Lechnerem.

těz (H. Lechner) se dostal se svým míčem přesně až do poslední jamky, druhý byl půl metru od praporku, třetí jeden metr. V jamkové hře překvapil příjemně dr. Ehrenreich, který zvítězil pěknou hrou nad favoritem F. Tolnayem.

Dámské mistrovství, hrané o týden později, mělo průběh mnohem slabší a to jak počtem účastnic, tak i výkony. Rozhodně nebyla tato soutěž pravým zrcadlem třídy našich dam, která jest mnohem vyšší.

Dodatečně byla k turnaji připojena smíšená čtyřhra, jedna z nejzdařilejších soutěží turnaje. Sympatická dvojice Fr. Ringhoffer a E. Serényi — otec a dcera — zvítězila poměrně hladce svou vyspělou technikou a stejně přesnou jako líbivou hrou. Příjemně překvapila pí. Bruncliková, která byla dru Proskowetzovi velmi platnou partnerkou.

Výsledky:

Švestka-Cup (36 jamek open): 1. Ing. Gross 185, 2. Fr. Ringhoffer jun. 186, 3. H. Lechner 191.

Vlajková soutěž (9 jamek s hand.): 1. H. Lechner, 2. F. Tolnai.

Jamková hra (9 jamek B-třída): 1. Dr. Ehrenreich, 2. F. Tolnai.

G O L F

Pohár presidenta republiky.

Fr. Ringhoffer ml. prvním mistrem čsl. amatérů.

Věnování poháru presidentem republiky a jeho vyslání jako mistrovství čsl. amatérů bylo v našich golfových kruzích přijato s velikou radostí. Bylo třeba takové soutěže, která by byla nositelkou sportovních snah našich golfistů a zároveň měřítkem našich sil. Pečlivá příprava našich amatérů ukázala, jak vážně je tato soutěž pojímána. Cvičilo se od časného rána do večera, oba profesionálové dávali dohromady až 25 hodin denně, na hráčích byla zřejmá snaha vyrovnati všechny slabiny. Daly se tedy očekávati dobré výsledky.

Tak došlo v neděli dne 1. června ke startu 17 hráčů o tuto nejvyšší trofej čsl. golfu. Zájem golfových kruhů byl na naše poměry mimořádný. Mezi diváky byl kromě kruhů našeho peněžnictví, obchodu a průmyslu zastoupen zvláště silně diplomatický sbor.

První kola ukázala, že mladý Ringhoffer hraje velmi vyrovnaně, a proto se na něho soustředila hlavní pozornost. Po oznámení výsledku třetího kola byl již zřejmým favoritem, neboť vedl o 8 ran před druhým a o 10 před třetím hráčem. Čtvrté rozhodující kolo bylo sledováno s horečným zájmem. Tak poslední pár byl provázen galerií, čítající několik set osob.

Vítězství Fr. Ringhoffera ml. bylo přijato s uspokojením, neboť zvítězil skutečně nejlepším. Výsledky jeho kol: 43 + 42 + 45 + 45 jsou krásně vyrovnané a styl jeho hry zařazuje jej mezi první evropskou třídu. Velmi tuhý byl i boj o druhé místo, kde H. Petschek dvěma posledními koly po 44 se dostal před dra Pro-

skowetze, který při posledním okruhu poněkud povolil. Čtvrté místo obsadil Ing. Teller před kons. Lechnerem. Avšak i úroveň hry ostatních hráčů byla velmi dobrá.

Vítěz turnaje o Masarykův pohár p. Fr. Ringhoffer ml.

Zvláště zasluhuje zmínky dr. Srb, který hraje golf teprve od loňského roku. Podařilo se mu hráti těžkou třetí jamku (465 y) za 4 rány.

Výsledky prvních hráčů:

1. Fr. Ringhoffer ml.	43 + 42 + 45 + 45 = 175
2. H. Petschek	50 + 46 + 44 + 44 = 184
3. Dr. Proskowetz	49 + 42 + 47 + 50 = 188

Jarní turnaj.

Soutěži o cenu presidenta republiky předcházela jarní klubovní turnaj, kterého se zúčastnilo na 40 hráčů. I zde byly podané výsledky značně vyšší úrovně než v předchozích letech. Nejlepšího výsledku docílil kons. Lechner v soutěži o nejdelší drive. Jeho první drive 183½ m dlouhý zajistil mu v této soutěži první místo. V soutěži v krátké hře vyznamenal se před četnými diváky Fr. Ringhoffer ml.

Turnaj Golf-Clubu Praha: Dr. Proskowetz, Fr. Ringhoffer ml., H. Petschek a trenér Warren.

Při zahájení min. hřiště na Hadovce: Zleva: Mad. Ch. Roux, S. Schubert, Dr. Srb, sl. Nolečová, Dr. Proskowetz, pí. Proskowetzová, pí. Bruncliková, franc. vyslanec Ch. Roux, egypt. attaché Wahaby.

První miniaturní hřiště v Praze.

Na „Hadovce“ v Dejvicích, v parku u krásného zámku, dala si pí. Zl. Havránková vystavěti miniaturní hřiště. Jest to skutečná miniatura na rozloze asi $\frac{1}{4}$ ha, má však 9 jamek, bunkry, greeny a vše ostatní jako u velkého hřiště.

K zahájení tohoto hřiště dostavila se v úterý dne 17. června nejvybranější společnost pražská. Zvláště čtně zastoupení byli členové pražského Golf-Clubu, kteří se zúčastnili zahajovacího turnaje. O sportovní hodnotě tohoto hřiště — na němž se hraje jen mashiem, mashie-niblickem a putterem — svědčí, že se do semifinále kvalifikovali skutečně nejlepší přítomní hráči: kons. Lechner, Dr. Proskowetz, Dr. Srb a Ing. Teller. Ve finále zvítězil pak Ing. Teller nad kons. Lechnerem a získal tak krásnou cenu hostitelky. *Cht.*

Pohled na miniaturní hřiště na Hadovce.

Mixed Foursomes.

Golf-Club Praha.

Dodatkem k jarnímu turnaji byly ve dnech 21.—22. června sehrány smíšené čtyřhry za účasti 6 párů. Dvojice pí. Lechnerová—Fr. Ringhoffer ml. porazila v prvním kole bez námahy pár pí. Mayerová—Dr. Ehrenreich, byla však v druhém kole po velmi tuhém boji poražena vítězi celé soutěže: pí. Blochová—H. Lechner. Ve finále hráli ještě pí. Bruncliková—Dr. Proskowetz, kteří ve semifinále porazili pí. Eplerovou—Ing. Tellera.

Deutschlands Amateurmeisterschaft.

Infolge einer Terminkollision mit den Meisterschaften von Frankreich und Surrey ging die heurige deutsche Amateur-Meisterschaft ohne den grossen Kanonen wie B. Jones, Torrance, Murray usw. die man erwartet hatte vor sich. Die deutschen Spieler hatten so Gelegenheit sich auszuzeichnen, obwohl die Meisterschaft schliesslich doch ein Schotte, J. Walker, gewann. Besonders hervorzuheben ist das Spiel des jungen und äusserst begabten C. Jungnickel, der dem Sieger in der Endrunde viel zu schaffen machte. Auch sonst hatte es Mr. Walker nicht leicht. So konnte er gleich in der ersten Runde Neill erst am 21. Grün besiegen. Neill zeigte hier einen Kampfgeist, den sich viele unserer Spieler wünschen könnten. H. Samek wurde in der Vorrundrunde von Walker glatt mit 7 und 5 geschlagen.

H. Smith - Boomer in Frankfurt.

Der rührige Frankfurter Golf-Club, dessen herrlicher Platz die volle Anerkennung aller Fremden findet, verpflichtete den ausgezeichneten amerikanischen „Pro“ Horton Smith zu einem Vorführungsspiel mit dem in Frankreich lebenden Engländer A. Boomer. Das Spiel brachte vor zahlreichen Zuschauern einen Sieg des stärkeren Amerikaners, der wohl noch viel von sich hören lassen wird.

Otevřené mistrovství Francie

nebylo tentokrát naprosto soukromou záležitostí anglických profesionálů, kteří se tohoto mistrovství zúčastnili ve velkém počtu. Zvítězil těsně jednou ranou E. Whitcombe před A. Boyerem, který hrál velmi dobře a jen nezkušeností připravil se o mistr. titul. Třetím byl H. Cotton před celou řadou dalších franc. profesionálů, kteří dokázali vzestupnou formu a budou vbrzku ještě těžším a možná, že i neztravitelným soustem pro dosud dominující Angličany.

Wien—Kriegau.

Herren und Damen-Clubmeisterschaft 1950.

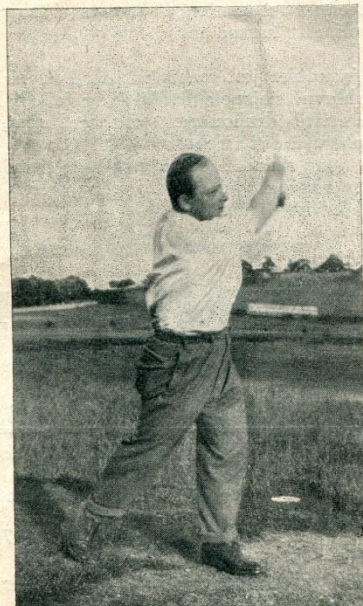
In der Herrenmeisterschaft gelangten durch Siege in den vorhergehenden Runden in die Vorrundrunde L. Bloch-Bauer gegen Ing. F. Gross 4 und 5, G. Wallinger gegen O. Salm 1 auf, Peter Habig gegen A. Ellisen 7 und 5, Ing. Brick gegen F. Stutz 8 und 6. Vorrundrunde: Bloch-Bauer schlägt Wallinger 2 und 1, Brick schlägt Habig 2 und 1. Schlussrunde: Bloch-Bauer schlägt Brick 5 und 1. Damen-Meisterschaft: Schlussrunde: Frl. Kuh schlägt Frau Gross 9 und 7.

G O L F

Švestka-Cup.

Fr. Ringhoffer jr. vítězí po krásném boji s S. Schubertem.

Ve dnech 27. a 28. června konala se letos již po třetí soutěž o Švestkův pohár. Proposice poháru byly letos poněkud pozměněny a místo hry na rány hrála se jam-

Fr. Ringhoffer ml. zvítězil letos již po druhé v soutěži o Švestka-Cup.

ková hra jako mistrovství Golf-Clubu Praha. Loňský vítěz Fr. Ringhoffer odnesl si i letos opět malou kopii stříbrného poháru a bude-li vítězem i v roce 1932, stane se pohár jeho vlastnictvím. Sportovní úspěch letošní soutěže byl značný. Ukázala zejména, že v S. Schubertovi máme nyní již druhého hráče, jehož bude na molském hřišti komukoli těžko porazit.

V sobotu startovalo osm párů k prvnímu kolu, které přineslo vítězství favoritů. Cons. Lechner měl nešťastné vylosování a narazil hned v prvním kole na Fr. Ringhoffer, jemuž ovšem přes dobrou hru nemohl úspěšně čelit. Stejně byl i mladý Lüftner vyřazen H. Tonderem, jehož stihl stejný osud v druhém kole od Fr. Ringhoffer. Felix Ringhoffer dobře v druhém kole vzdoroval S. Schubertovi, přece však mu nemohl zabránit v dalším postupu. Vyrovnaným zápasem byl i match J. H. Weps-Ing. Teller, v němž poslední zvítězil. Po dalším kole kvalifikovali se tak do finále Fr.

Ringhoffer a Sáša Schubert. Zápas začal nápirem Schuberta, který vedl již 2 up. Pak však přidal Fr. Ringhoffer, do konce prvního okruhu vyrovnal a na 15. greeně vedl sám 2 up. Od této chvíle však zcela neočekávaně nasadil Schubert finish a dvěma putty ze 3 m dovedl ještě na 18. greeně vyrovnati. Za značného vzrušení diváků hrála se nyní 19. (t. j. 1.) jamka, při níž si oba soupeři diplomaticky darovali půlmetrový putt »Stejně«. Jde se na další odrazíště v lesíčku. Schubertův drive jde příliš do leva, drive Ringhofferův jest krásně rovný, 5 metry před greenem.

Hráči.

Fr. Ringhoffer jr. potvrdil jen to, co jsme o něm řekli již několikráte. Jest strojovým hráčem velkých zkušeností. Dobrý jest zejména jeho approaching, na-

Skupina účastníků: Zleva: Felix Ringhoffer, Hans Tonder, Dr. Srb, Jiří Lüftner, Dr. Tonder a Ing. Kopecký.

Ze zápasu Fr. Ringhoffer—kons. Lechner.

P . T .

Policejní ředitelství
v Praze .

Podepsaný Golf-Club v Praze dovoluje si oznámiti,
že bude dne 15. března 1926 o 7. hodině večerní v Palace-Hotelu
v Praze-II., Panská ul. konati svoji ustavující valnou schůzi
s tímto pořadem :

- 1./ Zahájení schůze.
- 2./ Zpráva připravujícího komitétu.
- 3./ Ustavení klubu.
- 4./ Schválení stanov.
- 5./ Stanovení zápisného a členského příspěvku.
- 6./ Volby výboru.
- 7./ Volné návrhy.

Prosíme, aby toto naše oznámení laskavě bylo vzato na vědomí.

V Praze, dne 12. března 1926 .

GOLF-CLUB PRAHA.

Antonie Ringhoffy